

MAGYARORSZÁG KORMÁNYA

**T/9635. számú
törvényjavaslat**

**az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint
a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról**

Előadó:

**Balog Zoltán
emberi erőforrások minisztere**

Budapest, 2016. március

2016. évi ... törvény

az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról

1. A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

1. §

(1) A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 4. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában

„a) jövedelem: – az (1a) bekezdésben foglalt kivétellel, valamint figyelemmel az (1b) és (1c) bekezdésben foglaltakra – az elismert költségekkel és a befizetési kötelezettséggel csökkentett

aa) a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) szerint meghatározott, belföldről vagy külföldről származó – megszerzett – vagyoni érték (bevétel), ideértve a Szjtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott bevételt, valamint a Szjtv. 1. számú melléklete szerinti adómentes bevételt, és

ab) azon bevétel, amely után az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény, a kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló törvény vagy az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló törvény szerint adót, illetve hozzájárulást kell fizetni;

b) vagyon: ha e törvény másként nem rendelkezik, az a hasznosítható ingatlan, jármű, vagyoni értékű jog, továbbá pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt – jövedelemként figyelembe nem vett – összeg, amelynek

ba) külön-külön számított forgalmi értéke, illetve összege az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének a harmincszorosát, vagy

bb) együttes forgalmi értéke az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének a nyolcvanszorosát

meghaladja, azzal, hogy a szociális rászorultságtól függő pénzbeli és természetbeni ellátások jogosultsági feltételeinek vizsgálatánál nem minősül vagyonnak az az ingatlan, amelyben az érintett személy életvitelszerűen lakik, az a vagyoni értékű jog, amely az általa lakott ingatlanon áll fenn, továbbá a mozgáskorlátozottságra tekintettel fenntartott gépjármű;”

(2) Az Szt. 4. § (1) bekezdése a következő *n)* ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában

„n) pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összeg:

na) a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásáról szóló törvény szerinti fizetési számla szerződés alapján nyitott fizetési számlán szereplő összeg, valamint a betétszerződés és a takarékbetét-szerződés alapján, vagy egyéb szerződés alapján a hitelintézetnél

elhelyezett, a vagyonvizsgálat során figyelembe vett személy rendelkezése alatt álló összeg, ha azt a hitelintézet a bankszámla szerződés szabályainak megfelelően kezeli,

nb) a betétszerződés és takarékbetét-szerződés alapján takarékbetétkönyv, egyéb betéti okirat ellenében a hitelintézetnél elhelyezett, a vagyonvizsgálat során figyelembe vett személy rendelkezése alatt álló összeg, továbbá az egyéb, a hitelintézet által visszafizetendő, a vagyonvizsgálat során figyelembe vett személy rendelkezése alatt álló pénzösszeg.”

(3) Az Szt. 4. § (1a) bekezdése a következő 11. és 12. ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően e törvény alkalmazásában nem minősül jövedelemnek]

„11. az életvitelszerűen lakott ingatlan eladása, valamint az életvitelszerűen lakott ingatlanon fennálló vagyoni értékű jog átruházása esetén az eladott ingatlan, illetve átruházott vagyoni értékű jog ellenértékének azon része, amelyből az eladást vagy átruházást követő egy éven belül az eladó vagy átruházó saját, vagy közeli hozzátartozója életvitelszerű, tényleges lakhatásának célját szolgáló ingatlan vagy vagyoni értékű jog vásárlására kerül sor,

12. az elengedett tartozás, illetve a megszűnt kötelezettség, ha a tartozás elengedésére vagy a kötelezettség megszűnésére a természetes személyek adósságrendezési eljárásában, továbbá közüzemi szolgáltatás szolgáltatója, illetve pénzügyi intézmény által, az adós megélhetését veszélyeztető szociális helyzete miatt került sor.”

2. §

Az Szt. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) A szociális ellátásban részesülő személy a jogosultság feltételeit érintő lényeges tények, körülmények megváltozásáról – ha e törvény másképp nem rendelkezik – 15 napon belül köteles értesíteni az ellátást megállapító szervet.

(2) Ha a szociális ellátásban részesülő személy az (1) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettségét határidőben nem teljesíti, az ellátás rosszhiszemű igénybevételének a 17. § (1) bekezdésben foglaltak szerinti megállapítása esetén az ellátás igénybevételét a bejelentésre nyitva álló határidő első napjától kezdődően kell rosszhiszeműnek tekinteni.”

3. §

Az Szt. 10. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően az életvitelszerűen lakott ingatlan eladása, valamint az életvitelszerűen lakott ingatlanon fennálló vagyoni értékű jog átruházása esetén az eladott ingatlan, illetve átruházott vagyoni értékű jog ellenértékének azon részét, amelyen egy éven belül nem kerül sor életvitelszerű, tényleges lakhatás célját szolgáló ingatlan vagy vagyoni értékű jog vásárlására, az eladást vagy átruházást követő egy naptári év leteltét követő napon megszerzett jövedelemnek kell tekinteni.”

4. §

(1) Az Szt. 17. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A (10) bekezdés, valamint a 36. § (1d) bekezdése szerinti esetekben a megtérítést rosszhiszeműség hiányában is el kell rendelni.”

(2) Az Szt. 17. §-a a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A jogosulatlanul, de nem rosszhiszeműen igénybevett ellátás megtérítésének elrendelése esetén a járási hivatal a megtérítés összegét méltányosságból csökkentheti vagy elengedheti abban az esetben is, ha a megtérítésre kötelezett családjában az egy főre jutó havi jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíj mindenkori legkisebb összegének négy és félszeresét.”

(3) Az Szt. 17. §-a a következő (7)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az időskorúak járadékát, aktív korúak ellátását vagy ápolási díjat igénylő személy köteles a szociális hatáskört gyakorló szervnek bejelenteni, ha

a) részére a kérelem benyújtásakor más rendszeres pénzellátás megállapítására irányuló eljárás van folyamatban, vagy

b) az időskorúak járadéka, az aktív korúak ellátása vagy az ápolási díj megállapítása iránti kérelem benyújtását követően, de a jogerős döntés meghozatalát megelőzően más rendszeres pénzellátás megállapítására irányuló eljárást indít.

(8) Az időskorúak járadékában vagy ápolási díjban részesülő, továbbá az aktív korúak ellátására jogosult személy köteles a szociális hatáskört gyakorló szervnek bejelenteni, ha a jogosultságának fennállása alatt más rendszeres pénzellátás megállapítására irányuló eljárást indított, vagy álláskeresési támogatás igénylése céljából jelentkezett az állami foglalkoztatási szervnél.

(9) A (7) bekezdés b) pontja, valamint a (8) bekezdés szerinti esetben a bejelentést a más rendszeres pénzellátás megállapítására irányuló eljárás megindításától, illetve az állami foglalkoztatási szervnél való jelentkezés napjától számított 8 napon belül kell megtenni.

(10) A más rendszeres pénzellátásra való jogosultság fennállásának időtartama alatt igénybe vett időskorúak járadéka, aktív korúak ellátása és ápolási díj jogosulatlanul, de – a (7)–(9) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettség teljesítése esetén – nem rosszhiszeműen igénybevett ellátásnak minősül, amelynek megtérítéséről a szociális hatóság az (1) bekezdése alapján rendelkezik.”

5. §

Az Szt. 24. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A szociális igazgatási eljárás során a szociális hatáskört gyakorló szerv a szociális ellátásra való jogosultság megállapítása, illetve ellenőrzése céljából adatot kérhet a kérelmező által megjelölt pénzforgalmi szolgáltatótól. A szociális hatáskört gyakorló szerv a pénzforgalmi szolgáltató által az adatigénylés keretében rendelkezésére bocsátott, a pénzforgalmi számla számára és a pénzforgalmi számlán az adatigényléskor szereplő összegre vonatkozó adat kezelésére jogosult.”

6. §

Az Szt. a következő 24/B. §-sal egészül ki:

„24/B. § A szociális hatóság az általa vezetett, a 18/B. §, a 20/C. §, a Gyvt. 139. § (2) bekezdése, továbbá – a program célcsoportjára tekintettel lefolytatott adatigénylés alapján – a nyugdíjfolyósító szerv az Mmtv. 21. § (1) bekezdése szerinti, valamint a Tny. 96. § (1) bekezdése szerinti nyilvántartásából átadja a kormányrendeletben meghatározott, a 64. § (7) bekezdése szerinti program jogosultjainak természetes személyazonosító adatait és társadalombiztosítási azonosító jelét a jogosult lakcíme szerinti család- és gyermekjóléti szolgálatnak.”

7. §

(1) Az Szt. 25. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha az öregségi nyugdíj legkisebb összege változik, a havi rendszeres szociális ellátás összegét, valamint a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra való jogosultságot a változás időpontjától számított három hónapon belül felül kell vizsgálni. A felülvizsgálat során az emelt összegű rendszeres pénzellátást, a családi pótlékot és az árvaellátást kell figyelembe venni. Ha az ellátás összege a felülvizsgálat eredményeként

a) emelkedett, akkor az új összeget az öregségi nyugdíj legkisebb összege emelkedésének időpontjára visszamenőlegesen,

b) csökkent, akkor az új összeget az öregségi nyugdíj legkisebb összege emelkedésének időpontját követő harmadik hónap első napjától

kell folyósítani.”

(2) Az Szt. 25. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) A szociális rászorultságtól függő pénzbeli ellátásra való jogosultság megszűnik, ha a jogosultság megállapításának alapjául szolgáló feltételek már nem állnak fenn.”

(3) Az Szt. 25. §-a a következő (10a) bekezdéssel egészül ki:

„(10a) A havi rendszeres szociális ellátásra vagy foglalkoztatást helyettesítő támogatásra való jogosultság megszűnése esetén a jogosultat a megszűnés napja szerinti hónapra jutó ellátás teljes havi összege megilleti.”

8. §

Az Szt. 32/B. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Nem állapítható meg az időskorúak járadéka, illetve az ellátásra való jogosultságot meg kell szüntetni, ha a személy

a) előzetes letartóztatásban van, elzárás, illetőleg szabadságvesztés büntetését tölti,

b) 3 hónapot meghaladó időtartamban külföldön tartózkodik,

c) a 3. § (3) vagy (4) bekezdésének hatálya alá tartozik, és – a határ menti ingázó munkavállalókat kivéve – tartózkodási joga megszűnt vagy tartózkodási jogának gyakorlásával felhagyott, vagy

d) az időskorúak járadékára való jogosultság feltételeinek felülvizsgálatára irányuló, a 25. § (4)–(6) bekezdése szerinti eljárást akadályozza.”

9. §

(1) Az Szt. 36. § (1) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ha a jogosult)

„*a*) keresőtevékenységet – ide nem értve az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény szerint létesített munkaviszony keretében végzett, valamint a háztartási munkát – végez, az azt megalapozó jogviszony fennállásának első 120 napjában,”

(a foglalkoztatást helyettesítő támogatás folyósítása szünetel.)

(2) Az Szt. 36. §-a a következő (1a)–(1d) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A szünetelésre okot adó körülmény bekövetkeztéről, valamint a szünetelésre okot adó körülmény megszűnéséről az aktív korúak ellátására jogosult személy 8 napon belül értesíti az ellátást megállapító szervet.

(1b) Ha az aktív korúak ellátására jogosult személy a szünetelésre okot adó körülmény megszűnéséről a bejelentési kötelezettségét

a) az (1a) bekezdésben meghatározott határidőben teljesíti, az aktív korúak ellátása keretében nyújtott pénzbeli szociális ellátást a szünetelésre okot adó körülmény megszűnését követő naptól kezdődően,

b) az (1a) bekezdésben meghatározott határidőt elmulasztva teljesíti, az aktív korúak ellátása keretében nyújtott pénzbeli szociális ellátást a szünetelésre okot adó körülmény megszűnése bejelentésének napjától kezdődően

kell ismét folyósítani.

(1c) Ha a tényállás tisztázott, az aktív korúak ellátása folyósításának szünetelésével kapcsolatos döntés jogorvoslatra tekintet nélkül végrehajthatóvá nyilvánítható. A határozattal szembeni bírósági felülvizsgálati eljárásban nincs helye a határozat végrehajtása felfüggesztésének.

(1d) A közfoglalkoztatásban vagy a 36. § (1) bekezdés *c*) pontja szerinti képzésben való részvétel, valamint a keresőtevékenység – ide nem értve az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény szerint létesített munkaviszony keretében végzett, valamint a háztartási munkát – időtartamára tekintettel folyósított aktív korúak ellátása jogosulatlanul, de – az (1a) bekezdés szerinti bejelentési kötelezettség teljesítése esetén – nem rosszhiszeműen igénybe vett ellátásnak minősül, amelynek megtérítéséről a szociális hatóság a 17. § (1) bekezdés alapján rendelkezik.”

(3) Az Szt. 36. § (2) bekezdés *e*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 34. § (2) bekezdésében foglaltakon túl meg kell szüntetni az aktív korúak ellátására való jogosultságát annak a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra jogosult személynek]

„*e*) aki a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra való jogosultságának a 25. § (4) bekezdés *b*) pontja szerinti éves felülvizsgálata során, a felülvizsgálat időpontját megelőző egy évben a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra való jogosultságának fennállása alatt legalább 30 nap időtartamban

ea) közfoglalkoztatásban nem vett részt,

eb) kereső tevékenységet – ideértve az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény szerint létesített munkaviszony keretében végzett, valamint a háztartási munkát is – nem folytatott,

ec) munkaerőpiaci programban nem vett részt,

ed) az Ft. szerinti, legalább hat hónap időtartamra meghirdetett képzésben nem vett részt vagy ilyen képzésben való részvétele nincs folyamatban, vagy

ee) a szociális szövetkezeti tagsági jogviszonya keretében a szociális szövetkezet közös termelésében közvetlenül nem működött közre.”

(4) Az Szt. 36. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra jogosult személy a (2) bekezdés *e*) pontjában meghatározott kötelezettséget nem teljesíti és a felülvizsgálattal érintett időszakban legalább 30 napig igazoltan keresőképtelen volt, a járási hivatal a kötelezettség teljesítésére 60 napos határidőt ad.”

10. §

Az Szt. 37. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatás összege a (4) bekezdésben foglalt számítás szerint a havi ezer forintot nem éri el, a jogosult részére ezer forint összegű ellátást kell megállapítani.”

11. §

Az Szt. 42. § (2) bekezdése a következő *g*) ponttal egészül ki:

(Az ápolási díjra való jogosultságot meg kell szüntetni, ha)

„*g*) az ápolást végző személy az ápolási díjra való jogosultság feltételeinek felülvizsgálatára irányuló, a 25. § (4)–(6) bekezdése szerinti eljárást akadályozza.”

12. §

Az Szt. a következő 43/B. §-sal egészül ki:

„43/B. § Ha a kérelem benyújtásakor igazolják, hogy az ápolat személy a komplex minősítés elvégzésére és annak eredményéről hatósági bizonyítvány kiállítására irányuló eljárást megindította, úgy az eljáró hatóság felfüggeszti a kiemelt ápolási díj megállapítására irányuló eljárást a komplex minősítés eredményéről kiállított hatósági bizonyítvány benyújtásáig.”

13. §

Az Szt. 54. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A bizonyítvány a szociális rászorultságot a kérelem benyújtásának napjától igazolja.”

14. §

Az Szt. 64. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A család- és gyermekjóléti szolgálat az ellátási területén – felkérésre – közreműködik a kormányrendeletben meghatározott európai uniós forrásból megvalósuló program keretében természetben biztosítható eseti vagy rendszeres juttatás célzott és ellenőrzött elosztásában.”

15. §

Az Szt. a következő 134/F. §-sal egészül ki:

„134/F. § Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel módosított 4. § (1) bekezdés *b*) pontját a fennálló jogosultságok tekintetében a 2016. április 30-át követően indult felülvizsgálati eljárásokban kell alkalmazni.”

16. §

Az Szt.

a) 32/D. § (2) bekezdésében a „18. §-ban” szövegrész helyébe a „18/A. §-ban” szöveg,

b) 34. § (1) bekezdés *e*) pontjában az „álláskereső támogatás megállapításához szükséges munkaviszonnyal rendelkezik” szövegrész helyébe az „álláskereső támogatásban részesül”,

c) 36. § (3) bekezdésében az „*eb*)–*ed*) alpontok” szövegrész helyébe az „*eb*)–*ee*) alpontok” szöveg,

d) 37. § (2) bekezdésében a „feltétel bekövetkezésének időpontját követő hónap első napjától” szövegrész helyébe a „feltétel bekövetkezésének időpontját követő hónap első napjától, de legkorábban a változás bejelentését követő hónap első napjától” szöveg,

e) 132. § (1) bekezdés *z*) pontjában a „szerv” szövegrész helyébe a „szociális hatóság” szöveg

lép.

17. §

Hatályát veszti az Szt.

a) 8. § (1) bekezdése,

b) 17. § (3) bekezdésében az „és rosszhiszeműen” szövegrész,

c) 132. § (1) bekezdés *c*) pontja.

2. *A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása*

18. §

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 72. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„72. § Az álláskeresők ellátásaiból (álláskeresési járadékból, nyugdíj előtti álláskeresési segélyből, kereset-kiegészítésből, és keresetpótló juttatásból) legfeljebb 33%-ot lehet levonni az alábbi követelések fejében:

- a) tartásdíj,
- b) jogalap nélkül felvett álláskeresők ellátása,
- c) jogalap nélkül felvett, az aktív korúak ellátására való jogosultság keretében megállapított pénzbeli ellátás.”

19. §

A Vht. 74. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Mentes a letiltás alól]

„b) a települési támogatás, a rendkívüli települési támogatás, az aktív korúak ellátására való jogosultság keretében megállapított pénzbeli ellátás, az időskorúak járadéka, a munkanélküliek jövedelempótló támogatása, az ápolási díj,”

3. *A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény módosítása*

20. §

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 22. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Ha a kérelem benyújtásakor igazolják, hogy a bíróságon a gyermektartásdíj behajtása iránti eljárás a kérelem benyújtását megelőzően megindításra került, de az annak eredményét igazoló jegyzőkönyv még nem áll rendelkezésre, a gyámhatóság a gyermektartásdíj megelőlegezése iránti eljárást a jegyzőkönyv megérkezéséig felfüggeszti.”

21. §

(1) A Gyvt. 25. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A vagyona a fiatal felnőtt árvaellátásából, keresményéből származó, valamint a fiatalok életkezdési támogatásáról szóló 2005. évi CLXXIV. törvény és az Ltv. szerinti megtakarítást nem lehet beszámítani. A nevelésbe vétel időtartamába az ideiglenes hatályú elhelyezés időtartamát is be kell számítani, feltéve, ha a gyermeket ideiglenesen nevelőszülőnél vagy gyermekotthonban helyezték el.”

(2) A Gyvt. 25. § (5)–(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

- „(5) A támogatás Magyarország területén használható fel
- a) részben vagy egészben a fiatal felnőtt tulajdonába kerülő vagy már a fiatal felnőtt tulajdonában lévő lakás, családi ház, tanya lakhatóvá tételére,
 - b) részben vagy egészben a fiatal felnőtt tulajdonába kerülő építési telek, életvitelszerű lakhatásra alkalmas lakás, családi ház, tanya vásárlására, építésére, tulajdon- vagy tulajdonrészszerzéssel járó felújítására vagy bővítésére,
 - c) bérleti jogviszony létesítéséhez szükséges összeg megfizetésére, lakás, családi ház, tanya bérleti díjának kifizetésére,
 - d) önkormányzati bérlakás felújítására,
 - e) államilag támogatott lakás-előtakarékossági programban való részvételre, ha a fiatal felnőtt vállalja, hogy legalább az Ltv.-ben meghatározott, az állami támogatásra való jogosultság megszerzéséhez szükséges ideig részt vesz a programban,
 - f) otthonteremtést elősegítő hitelintézeti kölcsön egyösszegű törlesztésére,
 - g) indokolt esetben a tartósan beteg vagy fogyatékos fiatal felnőtt megfelelő ellátását biztosító, az Szt. hatálya alá tartozó bentlakásos szociális intézménybe fizetendő egyszeri hozzájárulásra vagy belépési hozzájárulásra.

(6) Az otthonteremtési támogatás iránti kérelemben nyilatkozni kell a (2)–(4) bekezdésben és az (5) bekezdés e) pontjában meghatározott feltételekről, valamint arról, hogy a fiatal felnőtt az otthonteremtési támogatás felhasználása során az utógondozó intézménnyel együttműködik.

- (7) A gyámhatóság az otthonteremtési támogatás iránti kérelem alapján az utógondozást
- a) az utógondozás vagy utógondozói ellátás alatt nem álló fiatal felnőtt esetén elrendeli, vagy
 - b) az utógondozás vagy utógondozói ellátás alatt álló fiatal felnőtt esetén meghosszabbítja.”

(3) A Gyvt. 25. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az otthonteremtési támogatás céljának megvalósulásához az utógondozást biztosító intézmény a támogatással való elszámolásig segítséget nyújt, kivéve, ha az otthonteremtési támogatás célja lakás-előtakarékossági programban való részvétel. Lakás-előtakarékossági programban való részvétel esetén az utógondozást biztosító intézmény az otthonteremtési támogatást megállapító döntés jogerőre emelkedéséig, valamint szükség esetén a 26/B. § (3) és (7) bekezdése szerinti esetben nyújt segítséget.”

22. §

A Gyvt. 26. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„26. § (1) Az otthonteremtési támogatás mértékét a folyamatos nevelésben eltöltött évek és a jogosult készpénz és ingatlan vagyonának együttes értéke alapján úgy kell megállapítani, hogy a vagyonnal nem rendelkező jogosult esetén érje el, a vagyonnal rendelkező jogosult esetén pedig a vagyonnal együtt érje el

- a) négy évnél rövidebb időtartamú nevelésbe vételnél az otthonteremtési támogatás megállapítása idején érvényes öregségi nyugdíj legkisebb összegének negyvenhétyszeresét,

b) négy évet meghaladó időtartamú nevelésbe vételnél az otthonteremtési támogatás megállapítása idején érvényes öregségi nyugdíj legkisebb összegének ötvenhétzszeresét,

c) öt évet meghaladó időtartamú nevelésbe vételnél az otthonteremtési támogatás megállapítása idején érvényes öregségi nyugdíj legkisebb összegének hatvanhétzszeresét.

(2) Ha a fiatal felnőtt az otthonteremtési támogatást lakás, családi ház, tanya bérleti díjának kifizetésére, vagy lakás, családi ház, tanya tulajdon- vagy tulajdonrészszerezéssel járó felújítására, bővítésére használja fel, a gyámhatóság az otthonteremtési támogatás összegének részletekben történő kifizetéséről dönthet. A tulajdon- vagy tulajdonrészszerezéssel járó felújítás, bővítés céljára megállapított otthonteremtési támogatás részletekben történő kifizetése esetén a következő részlet kifizetésére csak akkor kerülhet sor, ha a fiatal felnőtt az előző részlet cél szerinti felhasználásáról okmányokkal igazoltan elszámolt.

(3) Ha a fiatal felnőtt az otthonteremtési támogatást államilag támogatott lakás-előtakarékossági programban való részvételre használja fel – a lakás-előtakarékossághoz kapcsolódó állami támogatás megtakarítási időn belüli folyamatos igénybevétele érdekében – a lakás-előtakarékossági szerződésnek kizárólag az a módozata hagyható jóvá, mely szerint a befizetés a megtakarítási idő alatt előre meghatározott rendszerességgel, egyenlő részletekben történik. Otthonteremtési támogatásból nem finanszírozható olyan szerződési módozat, mely alapján a teljes betét befizetése a szerződéskötéskor egy összegben történik.

(4) A hitelintézet a lakás-előtakarékossági programba befektetett otthonteremtési támogatás összegét a gyámhatóság otthonteremtési támogatást megállapító döntése alapján zárolja. A zárolás kizárólag a gyámhatóság hozzájárulásával szüntethető meg. A zárolás hatálya alatt a szerződéssel rendelkezni kizárólag a gyámhatóság hozzájárulása alapján lehet.

(5) A gyámhatóság a fiatal felnőtt kérelmére, körülményeinek lényeges változása esetén a lakás-előtakarékossági szerződésben foglalt megtakarítási idő lejárta előtt is hozzájárulhat a lakás-előtakarékossági programban való részvételre megállapított otthonteremtési támogatás összegének a 25. § (5) bekezdése szerinti célra való felhasználásához.

(6) A fiatal felnőtt az otthonteremtési támogatás gyámhatóság által elfogadott célra történő felhasználásáról – a (7)–(9) bekezdésben foglalt esetek kivételével – legkésőbb a támogatás megállapításától számított egy éven belül, okmányokkal igazoltan elszámol.

(7) Ha a fiatal felnőtt az otthonteremtési támogatást lakás, családi ház, tanya bérleti díjának kifizetésére használja fel, az otthonteremtési támogatás felhasználásáról az utolsó részlet kiegyenlítését követő hónap utolsó napjáig kell elszámolnia.

(8) Ha a fiatal felnőtt az otthonteremtési támogatást lakás, családi ház, tanya tulajdon- vagy tulajdonrészszerezéssel járó felújítására, bővítésére használja fel, az egy éves elszámolási határidőt a fiatal felnőtt kérelmére további egy évvel meg kell hosszabbítani.

(9) Ha a fiatal felnőtt az otthonteremtési támogatást államilag támogatott lakás-előtakarékossági programban való részvételre használja fel, az otthonteremtési támogatás felhasználásáról a 26/B. §-ban foglaltak szerint számol el.”

23. §

A Gyvt. a következő 26/A-26/C. §-sal egészül ki:

„26/A. § (1) Ha a 26. § (6)–(8) bekezdése szerinti elszámolás során a gyámhatóság megállapítja, hogy a fiatal felnőtt az otthonteremtési támogatást vagy annak egy részét nem használta fel, – a lakáscélra fordított összeg felhasználásának elfogadása mellett – kötelezi a fiatal felnőttet a folyósított, de fel nem használt összeg visszafizetésére. A fiatal felnőtt a 27. § (2) bekezdésében meghatározott időtartamon belül a megállapított otthonteremtési támogatásból fel nem használt összeg tekintetében új kérelmet nyújthat be.

(2) A gyámhatóság által az (1) bekezdés szerint elrendelt visszafizetés összege tekintetében az ismételt felhasználás akkor engedélyezhető, ha a fiatal felnőtt a visszafizetési kötelezettségét teljesítette.

(3) Ha a 26. § (6)–(8) bekezdése szerinti elszámolás során a gyámhatóság azt állapítja meg, hogy a fiatal felnőtt az otthonteremtési támogatást vagy annak egy részét nem a támogatást megállapító döntésben meghatározott célra használta fel, – a lakáscélra fordított összeg felhasználásának elfogadása mellett – a folyósított, de nem cél szerint felhasznált összeg visszafizetésére kötelezi a fiatal felnőttet. Ebben az esetben a visszafizetésre kerülő összeg otthonteremtési célra történő felhasználására újabb kérelem nem nyújtható be.

(4) A (3) bekezdés szerinti esetben a gyámhatóság a fiatal felnőtt kérelmére a visszafizetendő összeget méltányosságból elengedheti, csökkentheti, illetve arra részletfizetést engedélyezhet, feltéve, hogy a 133. § (5) bekezdésében foglalt feltétel fennáll. A visszafizetendő összeg méltányosságból történő elengedésének különösen akkor van helye, ha a fiatal felnőtt a támogatási összeget a támogatást megállapító döntésben meghatározott céltól eltérően, de a 25. § (5) bekezdése szerinti otthonteremtési célra használta fel.

26/B. § (1) A hitelintézet a lakás-előtakarékossági szerződésben foglalt megtakarítási idő lejártát és a fiatal felnőttnek a kiutalás igénybevételére irányuló nyilatkozatát követően haladéktalanul tájékoztatja a gyámhatóságot

a) a kifizetendő betétösszegekről, megjelölve a betétként elhelyezett összeget, valamint a jóváírt állami támogatást és az azokra jóváírt kamat összegét,

b) a kifizetés várható időpontjáról, és

c) a fiatal felnőttnek a kiutalás igénybevételére irányuló, a felhasználás célját is tartalmazó nyilatkozatának tartalmáról.

(2) Ha a gyámhatóság a hitelintézet (1) bekezdés szerinti tájékoztatása alapján megállapítja, hogy a fiatal felnőtt az állami támogatással és kamattal növelt betétösszeget az Ltv.-ben meghatározott lakáscélra, saját javára kívánja felhasználni, hozzájárul a lakás-előtakarékossági programba befektetett otthonteremtési támogatás összege tekintetében a zárolás megszüntetéséhez. Ha a betétösszeg felhasználása közeli hozzátartozó javára történik, a gyámhatóság csak akkor járul hozzá a zárolás megszüntetéséhez, ha a fiatal felnőtt legalább az otthonteremtési támogatás összegének erejéig a lakáscélú felhasználással érintett ingatlanban tulajdonrészt szerez.

(3) A gyámhatóság, amennyiben a felhasználás érdekében szükségesnek tartja, a (2) bekezdés szerinti hozzájárulással egyidejűleg az utógondozást az utógondozás vagy utógondozói ellátás alatt nem álló fiatal felnőtt esetén elrendelheti, vagy az utógondozás vagy utógondozói ellátás alatt álló fiatal felnőtt esetén meghosszabbíthatja. Az utógondozást biztosító intézmény segítséget nyújt a lakáscélú felhasználáshoz.

(4) A hitelintézet – a lakáscélú felhasználás gyámhatóság felé történő igazolása céljából – a gyámhatóság egyidejű tájékoztatása mellett igazolást állít ki a fiatal felnőtt részére az Ltv.-ben meghatározott lakáscélú felhasználás megtörténtéről a lakáscélú felhasználás fiatal felnőtt által történő teljes körű igazolását követő 15 napon belül, vagy annak hiányáról a külön jogszabályban meghatározott igazolási határidő lejártát követő 15 napon belül.

(5) Ha a hitelintézet igazolása szerint a lakás-előtakarékossági szerződés alapján a hitelintézet által kifizetett, állami támogatással és kamattal növelt betétösszeget a fiatal felnőtt

a) teljes mértékben az Ltv.-ben meghatározott lakáscélra használta fel, a gyámhatóság elfogadja az otthonteremtési támogatás felhasználását, és intézkedik a (3) bekezdés alapján kirendelt utógondozó intézmény felmentése, valamint a 26/C. § (2) bekezdésében foglalt elidegenítési tilalom tényének feljegyzése iránt,

b) nem vagy nem teljes mértékben az Ltv.-ben meghatározott lakáscélra használta fel, a gyámhatóság – a lakáscélra fordított összeg felhasználásának elfogadása mellett – a nem cél szerint felhasznált otthonteremtési támogatás visszafizetésére kötelezi a fiatal felnőttet, egyidejűleg intézkedik a (3) bekezdés alapján kirendelt utógondozó intézmény felmentése iránt.

(6) Az (5) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben a gyámhatóság a fiatal felnőtt kérelmére a visszafizetendő összeget méltányosságból elengedheti, csökkentheti, illetve arra részletfizetést engedélyezhet, feltéve, hogy a 133. § (5) bekezdésében foglalt feltétel fennáll.

(7) Ha a gyámhatóság a hitelintézet (1) bekezdés szerinti tájékoztatása alapján megállapítja, hogy a fiatal felnőtt az állami támogatással és kamattal növelt betétösszeget nem az Ltv.-ben meghatározott lakáscélra kívánja felhasználni,

a) rendelkezik a hitelintézet felé az Ltv. alapján kifizethető, az otthonteremtési támogatásnak megfelelő mértékű betétösszegnek – ideértve az utána jóváírt kamatot is – a központi költségvetés részére történő átutalásáról,

b) nyilatkoztatja a fiatal felnőttet arról, hogy az *a)* pont szerint átutalásra kerülő összeg otthonteremtési támogatásból származó részét a 25. § (5) bekezdés *a)-d)*, *f)* és *g)* pontja szerinti otthonteremtési célok közül melyikre kívánja felhasználni, és

c) szükség esetén elrendeli vagy meghosszabbítja az utógondozást a *b)* pont szerinti nyilatkozatban megjelölt felhasználási cél megvalósításához.

(8) A gyámhatóság a (7) bekezdés *b)* pontja szerinti nyilatkozat alapján otthonteremtési támogatás iránti eljárást folytat le. Ha a fiatal felnőtt a nyilatkozatában új felhasználási célt nem jelöl meg, az eljárást meg kell szüntetni, egyidejűleg tájékoztatni kell arról, hogy a fel nem használt összeg tekintetében a 25. § (5) bekezdés *a)-d)*, *f)* és *g)* pontja szerinti otthonteremtési célra új kérelmet nyújthat be a 27. § (2) bekezdésében foglalt időtartamon belül.

26/C. § (1) A gyámhatóság az otthonteremtési támogatást a központi költségvetés terhére biztosítja.

(2) A gyámhatóság öt év időtartamra elidegenítési tilalom tényét jegyezteti fel az állam javára az ingatlan-nyilvántartásba a 25. § (5) bekezdés *a)*, *b)* és *e)* pontjában foglalt felhasználási célra megállapított otthonteremtési támogatással megszerzett építési telekre, lakásra, családi házra vagy tanyára.

(3) Az otthonteremtési támogatásra jogosult fiatal felnőtt kérelmére, körülményeinek lényeges változása esetén a gyámhatóság az általa feljegyeztetett elidegenítési tilalom tényét feloldhatja.

(4) A gyámhatóság a (2) bekezdésben meghatározott elidegenítési tilalom tényét feljegyezteti a korábbi – az otthonteremtési támogatás felhasználásával a fiatal felnőtt tulajdonába került – lakás, családi ház, tanya, építési telek felhasználásával megszerzett újabb lakásra, családi házra, tanya, építési telekre, legfeljebb az előzőleg előírt elidegenítési tilalom időtartamának lejártáig.

(5) A (2) és (4) bekezdésben meghatározott elidegenítési tilalomból eredő valamennyi polgári jogi jogviszonyban a Magyar Államot a kincstár képviseli.”

24. §

A Gyvt. 40. § (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

[A gyermekjóléti szolgálat - összehangolva a gyermekeket ellátó egészségügyi és nevelési-oktatási intézményekkel, illetve szolgálatokkal - szervezési, szolgáltatási és gondozási feladatokat végez. Tevékenysége körében a 39. §-ban és az Szt. 64. § (4) bekezdésében foglaltakon túl]

„c) az ellátási területén közreműködik a kormányrendeletben meghatározott európai uniós forrásból megvalósuló program keretében természetben biztosítható eseti vagy rendszeres juttatás célzott és ellenőrzött elosztásában,”

25. §

A Gyvt. a következő 177. §-sal egészül ki:

„177. § (1) Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított 25. § (8) bekezdését, 26. § (4), (5) és (9) bekezdését, valamint 26/B. §-át azokban az ügyekben is alkalmazni kell, amelyekben a fiatal felnőtt részére 2016. május 1-jén még folyósítással érintett otthonteremtési támogatás lakás-előtakarékossági programban való részvétel céljából került megállapításra.

(2) Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított 25. § (3) és (5)–(7) bekezdését, 26. § (1)–(3), (7) és (8) bekezdését, 26/A. §-át és 26/C. §-át a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(3) Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló 2016. évi törvénnyel megállapított 26. § (8) bekezdését, 26/A. §-át – a (2) bekezdésben foglalt eseteken túl – azokban az ügyekben is alkalmazni kell, amelyekben az elszámolás még nem zárult le.

(4) A gyámhatóság 2016. május 15-éig felülvizsgálja azokat a 2014. március 15-éig lefolytatott otthonteremtési támogatás megállapítása iránti és a támogatási összeg folyósítása tekintetében még folyamatban lévő ügyeket, amelyekben az otthonteremtési támogatás lakás-

előtakarékosági programba került befektetésre, és ha a lakás-előtakarékosági programba befektetett otthonteremtési támogatás összege nem került zárolásra, az otthonteremtési támogatást megállapító döntést a támogatás összegének zárolására irányuló megkereséssel legkésőbb 2016. május 31-éig megküldi a hitelintézetnek, amely a zárolásról 15 napon belül gondoskodik.

(5) Ha a fiatal felnőtt részére 2016. május 1-jén még folyósítással érintett otthonteremtési támogatás lakás-előtakarékosági programban való részvétel céljából került megállapításra és az utógondozást a Gyvt. 92. § (1) bekezdés c) pontjában foglaltak miatt rendelték el, a gyámhatóság 2016. július 31-éig felmenti az utógondozót. Az utógondozó felmentésétől el lehet tekinteni, ha a 2016. május 1-je és 2016. október 31-e közötti időszakban a lakás-előtakarékosági szerződésben foglalt megtakarítási idő lejár.”

26. §

A Gyvt.

a) 5. § x) pontjában az „1996. évi CXIII. törvény” szövegrész helyébe az „1996. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Ltv.)” szöveg,

b) 25. § (2) bekezdésében a „hatvanszorosát” szövegrész helyébe a „hatvanhétyszeresét” szöveg

lép.

4. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény módosítása

27. §

(1) A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 1. § (2) bekezdés 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„4. keresőtevékenység: a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) szerinti kereső tevékenység azzal, hogy

a) az egyéni vállalkozó és társas vállalkozó tevékenysége azon időszakban minősül keresőtevékenységnek, amelyben a biztosítása e jogviszony alapján a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) szerint fennáll, ide nem értve a biztosítás szünetelésének esetét,

b) az uniós rendeletek hatálya alá tartozó személy esetén az EGT-államban, a szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személy esetén az egyezményben részes államban – a jogosult nyilatkozata vagy az ügyben hatáskörrel rendelkező külföldi szerv adatszolgáltatása alapján – fennálló keresőtevékenység is keresőtevékenységnek minősül;”

(2) Az Mmtv. 1. § (2) bekezdése a következő 11. és 12. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„11. egyéni vállalkozó: a Tbj. 4. § b) pontjában meghatározott személy;
12. társas vállalkozó: a Tbj. 4. § d) pontjában meghatározott személy.”

28. §

Az Mmtv. 2. § (2) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[Az (1) bekezdés a) pontjában foglaltaktól eltérően biztosításának tartamára tekintet nélkül jár a megváltozott munkaképességű személyek ellátása annak,]

„a) aki 35. életévének betöltése előtt megváltozott munkaképességűvé vált, és 35. életévének betöltését megelőzően megkezdett iskolai tanulmányai alatt vagy e tanulmányai megszűnését követő 180 napon belül biztosítottá vált, és 30 napnál hosszabb megszakítás nélkül biztosított volt, vagy

b) aki 2011. december 31-én rokkantsági nyugdíjban, baleseti rokkantsági nyugdíjban, rehabilitációs járadékban vagy az egészségkárosodott személyek szociális járadékaiban részesült, vagy az ellátásra jogosultságát megállapították, de annak folyósítása 2011. december 31-én szünetelt.”

29. §

(1) Az Mmtv. 7. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A rehabilitációs ellátás a megállapítására irányuló elsőfokú közigazgatási hatósági eljárást lezáró érdemi döntés keltét követő naptól a rehabilitációhoz szükséges időtartamra állapítható meg. A rehabilitációhoz szükséges időtartamot legfeljebb 36 hónapban lehet meghatározni.”

(2) Az Mmtv. 7. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Azon személy esetében, aki a megváltozott munkaképességű személyek ellátása iránti kérelem benyújtásakor rendelkezik hatályos komplex minősítéssel, és az ellátás megállapítására irányuló eljárás során ismételt komplex minősítés elvégzésére nem kerül sor, az (1) bekezdéstől eltérően a rehabilitációs ellátást a jogosultsági feltételek bekövetkezésének napjától, de legkorábban a kérelem benyújtásának napjától kell megállapítani a komplex minősítés időbeli hatályának végéig.”

(3) Az Mmtv. 7. § (4) és (4a) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(4) Ha rehabilitációs ellátásban részesülő a 6. § (2) és (3) bekezdésében meghatározott együttműködési vagy a rehabilitációs tervben foglalt kötelezettségét neki felróható okból nem teljesíti, a rehabilitációs pénzbeli ellátás folyósítását a kötelezettségszegésről való tudomásszerzés hónapját követő második hónap első napjától 3 hónap időtartamra – de legfeljebb a rehabilitációs ellátás megszűnéséig hátralevő időtartamra – fel kell függeszteni.

(4a) A folyósítás felfüggesztésének időtartama a rehabilitációs ellátásra való jogosultság időtartamába beleszámít.”

(4) Az Mmtv. 7. §-a a következő (4b) bekezdéssel egészül ki:

„(4b) A folyósítás felfüggesztése időtartamának lejártát követően a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait folyósító szerv hivatalból intézkedik a rehabilitációs pénzbeli ellátás ismételt folyósításáról.”

30. §

Az Mmtv. 8. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A rehabilitációs hatóság biztosítja a rehabilitációs szolgáltatásokhoz, a közfoglalkoztatási lehetőségekhez való hozzáférést, ennek érdekében szükség szerint megállapodást köt a szolgáltatókkal. A foglalkozási rehabilitációs szolgáltatások biztosításához a Kormány rendeletében meghatározott akkreditált foglalkozási rehabilitációs szolgáltatást nyújtó szervezetek (a továbbiakban: akkreditált szolgáltató) részére támogatás nyújtható.”

31. §

Az Mmtv. 9. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„9. § (1) A rehabilitációs pénzbeli ellátás havi összege annak a rehabilitációs ellátásban részesülő személynek,

a) akinek foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, a havi átlagjövedelem 35 százaléka, de legalább a jogszabályban meghatározott mértékű alapösszeg (a továbbiakban: alapösszeg) 30 százaléka és legfeljebb az alapösszeg 40 százaléka,

b) aki tartós foglalkozási rehabilitációt igényel, a havi átlagjövedelem 45 százaléka, de legalább az alapösszeg 40 százaléka és legfeljebb az alapösszeg 50 százaléka.

(2) Ha a rehabilitációs ellátásban részesülő személy havi átlagjövedelemmel nem rendelkezik, a rehabilitációs pénzbeli ellátás havi összege annak,

a) akinek foglalkoztathatósága rehabilitációval helyreállítható, az alapösszeg 30 százaléka,

b) aki tartós foglalkozási rehabilitációt igényel, az alapösszeg 40 százaléka.

(3) Az alapösszeg 2016. évben 94 500 Ft. Az alapösszeg a Tny. 62. § (1) bekezdésében meghatározott szabályok szerint, a nyugdíjemeléssel megegyező arányban emelkedik.

(4) A rehabilitációs ellátást a Tny. 62. §-ában meghatározott szabályok szerint, a nyugdíjemeléssel megegyező arányban emelni kell.”

32. §

(1) Az Mmtv. 10. § (2) bekezdése a következő *b)* ponttal egészül ki:

(A rehabilitációs ellátást meg kell szüntetni, ha a rehabilitációs ellátásban részesülő)

„*b)* keresőtevékenységet folytat, és jövedelme 3 egymást követő hónapon keresztül meghaladja a minimálbér 150 százalékát,”

(2) Az Mmtv. 10. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés *b*) pontjának alkalmazása során, biztosított egyéni és társas vállalkozó esetén minimálbér alatt a Tbj. 4. § *s*) pont 2. alpontjában foglaltakat kell érteni.”

33. §

Az Mmtv. 12. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12. § (1) A rokkantsági ellátás összege

a) a 3. § (2) bekezdés *b*) pont *ba*) alpontja és az 5. § (2) bekezdés *a*) pontja szerinti esetben a havi átlagjövedelem 40 százaléka, de legalább az alapösszeg 30 százaléka és legfeljebb az alapösszeg 45 százaléka,

b) a 3. § (2) bekezdés *b*) pont *bb*) alpontja és az 5. § (2) bekezdés *b*) pontja szerinti esetben a havi átlagjövedelem 60 százaléka, de legalább az alapösszeg 45 százaléka és legfeljebb az alapösszeg 150 százaléka,

c) a 3. § (2) bekezdés *b*) pont *bc*) alpontja szerinti esetben a havi átlagjövedelem 65 százaléka, de legalább az alapösszeg 50 százaléka és legfeljebb az alapösszeg 150 százaléka,

d) a 3. § (2) bekezdés *b*) pont *bd*) alpontja szerinti esetben a havi átlagjövedelem 70 százaléka, de legalább az alapösszeg 55 százaléka és legfeljebb az alapösszeg 150 százaléka.

(2) Ha a rokkantsági ellátásban részesülő személy havi átlagjövedelemmel nem rendelkezik, a rokkantsági ellátás összege

a) a 3. § (2) bekezdés *b*) pont *ba*) alpontja és az 5. § (2) bekezdés *a*) pontja szerinti esetben az alapösszeg 30 százaléka,

b) a 3. § (2) bekezdés *b*) pont *bb*) alpontja és az 5. § (2) bekezdés *b*) pontja szerinti esetben az alapösszeg 45 százaléka,

c) a 3. § (2) bekezdés *b*) pont *bc*) alpontja szerinti esetben az alapösszeg 50 százaléka,

d) a 3. § (2) bekezdés *b*) pont *bd*) alpontja szerinti esetben az alapösszeg 55 százaléka.

(3) A rokkantsági ellátást a Tny. 62. §-ában meghatározott szabályok szerint, a nyugdíjemeléssel megegyező arányban emelni kell.”

34. §

(1) Az Mmtv. 14. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A megváltozott munkaképességű személyek ellátásait a rehabilitációs hatóságnál az erre rendszeresített nyomtatványon vagy elektronikus úrlapon lehet kérelmezni. Az ellátásra való jogosultságot megállapító, vagy az egészségi állapotra tekintettel hozott elutasító döntés jogerőre emelkedését követő 12 hónapon belül előterjesztett újabb kérelmet csak akkor kell elbírálni, ha a rendelkezésre álló egészségügyi dokumentáció alapján megállapítható, hogy a kérelmező egészségi állapotában a korábbi döntésben még figyelembe nem vett tartós változás következett be.”

(2) Az Mmtv. 14. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha a megváltozott munkaképességű személyek ellátásában részesülő személy az ellátásra való jogosultságot megállapító döntés jogerőre emelkedését követően újabb kérelmet terjeszt elő, azt a 19. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti felülvizsgálat iránti kérelemnek kell tekinteni.”

(3) Az Mmtv. 14. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A rehabilitációs hatóság a biztosításban töltött idő és a havi átlagjövedelem számításához szükséges adatok beszerzése céljából – amennyiben az a tényállás tisztázása érdekében szükséges – a foglalkoztatótól, más adatszolgáltatásra kötelezettől, továbbá az egykorú iratokat őrző más személytől vagy szervezettől adatot kérhet.”

35. §

Az Mmtv. 15. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a rehabilitációs hatóság az (1) és (2) bekezdésben foglaltakról komplex minősítést végzett, a szakhatósági állásfoglalás, hatósági bizonyítvány, komplex minősítés időbeli hatálya alatt a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaival kapcsolatos eljárásban nem kell ismételt komplex minősítést végezni, kivéve, ha ezt az ügyfél kéri.”

36. §

Az Mmtv. a következő 15/A. §-sal egészül ki:

„15/A. § (1) A komplex minősítés időbeli hatálya azon közigazgatási hatósági eljárást lezáró érdemi döntést követő naptól kezdődik, amely során a komplex minősítést elvégezték.

(2) A komplex minősítés időbeli hatálya

a) végleges egészségi állapotú, valamint a 19. § (1a) bekezdése vagy a 38/C. § alapján a felülvizsgálat alól mentesülő személy esetén a megváltozott munkaképességű személy haláláig,

b) amennyiben a rehabilitációhoz szükséges időtartamot e törvény értelmében meg kell határozni, a rehabilitációhoz szükséges időtartam végéig, vagy

c) amennyiben a rehabilitációhoz szükséges időtartamot e törvény értelmében nem kell meghatározni, és az ügyfél részére

ca) rokkantsági ellátás került megállapításra, úgy a döntésben előírt felülvizsgálat alapján indult közigazgatási hatósági eljárást lezáró érdemi döntés keltéig,

cb) rokkantsági ellátás nem került megállapításra, vagy ellátás került megállapításra, de az a felülvizsgálat döntésben meghatározott időpontját megelőzően megszüntetésre került, úgy az előírt felülvizsgálat hónapjának utolsó napjáig

tart.

(3) A (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően a komplex minősítés időbeli hatálya az ismételt komplex minősítés alapján hozott döntés keltéig tart, ha az érintett újabb komplex minősítésére a (2) bekezdés *a)-c)* pontjában foglalt időtartamokon belül kerül sor.”

37. §

(1) Az Mmtv. 17. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A rokkantsági ellátásban részesülő személy az (1) bekezdés *c)* pontja szerinti értesítéssel egyidejűleg haladéktalanul igazolja jövedelmének összegét.

(3) A rehabilitációs ellátásban részesülő személy tíz napon belül értesíti a rehabilitációs hatóságot, ha

- a) az egészségi állapotában tartós javulás vagy rosszabbodás következett be,
- b) keresőtevékenységet folytat vagy keresőtevékenysége megszűnt, vagy
- c) keresőtevékenység folytatása esetén a jövedelme 3 egymást követő hónapon keresztül meghaladja a minimálbér 150 százalékát.”

(2) Az Mmtv. 17. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A rehabilitációs ellátásban részesülő személy a (3) bekezdés c) pontja szerinti értesítéssel egyidejűleg haladéktalanul igazolja jövedelmének összegét.”

38. §

(1) Az Mmtv. 19. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a felülvizsgálat során a rehabilitációs hatóság megállapítja, hogy a 3. § (2) bekezdése szerinti minősítési kategória eltér a felülvizsgálatot megelőzően megállapított minősítési kategóriától (a továbbiakban: állapotváltozás), akkor a megváltozott munkaképességű személyek ellátását az új minősítési kategória figyelembevételével – ha a bíróság által elrendelt megismételt eljárás esetén az ítélet másként nem rendelkezik – az erről szóló döntést követő naptól állapítja meg. A megállapított ellátás összege az állapotjavulás kivételével nem lehet kevesebb a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátás összegénél. Ha a megállapított ellátás összege csökken, azt a döntést követő második hónap első napjától kell a csökkentett összegben folyósítani.”

(2) Az Mmtv. 19. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Állapotváltozás esetén a megváltozott munkaképességű személyek ellátása összegének megállapítása során havi átlagjövedelemként a korábban alapul vett havi átlagjövedelemnek az évente bekövetkezett fogyasztói árnövekedés döntés időpontjában érvényes mértékével növelt összegét kell figyelembe venni.”

39. §

Az Mmtv. a következő 19/A. §-sal egészül ki:

„19/A. § (1) A rehabilitációs hatóság a döntés közlésétől számított három éven belül előterjesztett kérelemre vagy a döntés közlésétől számított öt éven belül hivatalból a döntés jogerőre emelkedését követően tudomására jutott tények, adatok alapján a nem jogszabálysértő döntését az ügyfél javára korlátozás nélkül módosíthatja azzal, hogy a magasabb összegű ellátás legfeljebb hat hónapra visszamenőleg jár.

(2) Ha a rehabilitációs hatóság kérelemre vagy hivatalból megállapítja, hogy a fellebbezés elbírálására jogosult hatóság, a felügyeleti szerv vagy a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság által el nem bírált döntése jogszabályt sért, a döntését

- a) az ügyfél javára korlátozás nélkül,
- b) az ügyfél terhére egy ízben

a döntés közlésétől számított öt éven belül módosítja vagy visszavonja.

(3) Ha a (2) bekezdésben foglalt, az ügyfél terhére hozott intézkedés jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot sért, a módosítást vagy visszavonást az erről szóló döntés keltét követő hónap első napjától, egyéb esetben a módosított vagy visszavont döntéssel érintett ellátásra való jogosultság kezdő időpontjára visszamenőlegesen kell elrendelni.”

40. §

Az Mmtv. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § (1) A jogosulatlanul felvett rehabilitációs pénzbeli ellátás és rokkantsági ellátás visszafizetésére, a megtérítési kötelezettségre, az ellátások késedelmes kifizetésére, a követelés érvényesítésére, a tartozás elengedésére, mérséklésére és a részletfizetés engedélyezésére – ha e törvény vagy jogszabály másként nem rendelkezik – az Ebtv. VIII. fejezetének rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A megváltozott munkaképességű személyek ellátása iránti kérelem jogszabálysértő elutasításának vagy alacsonyabb összegű ellátás megállapításának jogkövetkezményeire az Ebtv. 61. § (7) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni.

(3) Az Ebtv. rendelkezéseinek (1) és (2) bekezdés szerinti alkalmazása során az egészségbiztosítás pénzbeli ellátásai alatt a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait, az egészségbiztosító alatt a rehabilitációs hatóságot kell érteni.

(4) Ha a jogosulatlan felvételre azért került sor, mert az ellátott EGT-államból, vagy szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezményben részes államból ugyanazon időszakra azonos típusú ellátásban részesült, a jogosulatlanul felvett rehabilitációs pénzbeli ellátást és rokkantsági ellátást – a felróhatóságtól függetlenül – akkor is vissza kell fizetni, ha a felvételtől számított kilencven nap eltelt.”

41. §

Az Mmtv. 5. alcíme a következő 20/E. §-sal egészül ki:

„20/E. § (1) Az Ebtv. 72. §-ában foglaltak alapján, méltányossági jogkörben hozott döntés ellen fellebbezésnek helye nincs.

(2) A rehabilitációs hatóság a méltányossági jogkörben hozott döntésében annak végrehajtását feltételhez is kötheti. Ha a fizetésre kötelezett a méltányossági jogkörben hozott döntésben meghatározott feltételt nem teljesíti, a tartozás egy összegben esedékessé válik.”

42. §

Az Mmtv. 21/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21/B. § (1) A megváltozott munkaképességű személyek számára történő rehabilitációs szolgáltatások biztosítása céljából a rehabilitációs hatóság nyilvántartást vezet

a) a megváltozott munkaképességű személyről, ha

aa) rehabilitációs ellátásban részesül vagy

ab) önként kéri a nyilvántartásba vételét,

b) az akkreditált szolgáltatókról,

- c) az akkreditált munkaadókról, és
 d) az akkreditált és egyéb munkaadók megváltozott munkaképességű munkavállalók számára felajánlható betöltetlen álláshelyeiről.

(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza

- a) az (1) bekezdés a) pontja szerinti megváltozott munkaképességű személy
- aa) természetes személyazonosító adatait, társadalombiztosítási azonosító jelét,
 - ab) nemét,
 - ac) állampolgárságát, bevándorolt, letelepedett, menekült vagy oltalmazott jogállását,
 - ad) lakó- és tartózkodási helyét, értesítési címét, telefonszámát, elektronikus levélcímét, a közeli hozzátartozó írásbeli hozzájárulása esetén a közeli hozzátartozó nevét, telefonszámát, elektronikus levélcímét,
 - ae) korábbi minősítések, illetve a komplex minősítés során megállapított körülményeire (rehabilitálhatóságára) vonatkozó adatokat, ha a megváltozott munkaképességű személy rendelkezik komplex minősítéssel,
 - af) szociális helyzetére, ellátásaira és orvosi rehabilitációs szükségleteire vonatkozó adatokat,
 - ag) iskolai végzettségére, szakképzettségére, egyéb végzettségére, jártasságára vonatkozó adatokat,
 - ah) keresőtevékenységére, foglalkoztatására, munkahelyére, munkakörére, tevékenységeire vonatkozó adatokat,
 - ai) munkavállalásának személyes és egyéb körülményeire vonatkozó adatokat,
 - aj) részére nyújtott rehabilitációs szolgáltatásokra vonatkozó adatokat,
 - ak) által megjelölt azon területeket, amelyek tekintetében a betöltetlen álláshelyekről értesítést kér;
- b) az akkreditált szolgáltató
- ba) nevét,
 - bb) székhelyét,
 - bc) telephelyét,
 - bd) gazdálkodási formáját,
 - be) adószámát,
 - bf) által nyújtott rehabilitációs szolgáltatások körét,
 - bg) elérhetőségét;
- c) az akkreditált és egyéb munkaadó
- ca) nevét,
 - cb) székhelyét,
 - cc) telephelyét,
 - cd) gazdálkodási formáját,
 - ce) adószámát
 - cf) elérhetőségét;
- d) az (1) bekezdés d) pontja szerinti betöltetlen álláshely tekintetében
- da) a munkakör megnevezését, tartalmát,
 - db) a munkakör betöltéséhez szükséges képesítési és egyéb követelményeket,
 - dc) a várható kereset összegét, a foglalkoztatási jogviszony típusát,
 - dd) a munkavégzés helyét,
 - de) a bejelentés időpontját.

(3) Törölni kell az (1) bekezdés szerinti nyilvántartásból

a) az (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nyilvántartásba vett személy és közeli hozzátartozója adatait, amennyiben ezt a megváltozott munkaképességű személy kéri, de legkésőbb az ellátás megszüntetését követő 5 év elteltével,

b) a közeli hozzátartozónak a (2) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján nyilvántartásba vett adatait amennyiben ezt kéri, de legkésőbb az ellátás megszüntetését követő 5 év elteltével,

c) a nyilvántartásba vételét önként kérő megváltozott munkaképességű személy adatait, ha ezt kéri, együttműködési kötelezettségének nem tesz eleget, vagy – a foglalkoztatásra irányuló jogviszony keletkezésének napjával – ha a foglalkozási rehabilitációs szolgáltatások közül kizárólag rehabilitációs célú munkaközvetítést kér, de legkésőbb az adatfelvételt követő 5 év elteltével,

d) az akkreditált szolgáltató adatait az akkreditált szolgáltatói minősítése megszűnését követő 5 év elteltével,

e) az akkreditált munkaadó adatait az akkreditált munkaadói minősítése megszűnését követő 5 év elteltével,

f) a nem akkreditált munkaadó adatait, amennyiben ezt kéri, de legkésőbb az adatfelvételt követő 5 év elteltével.

(4) Az akkreditált munkaadó az Flt. 8. § (6) bekezdés b) pontjában meghatározott – a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatására irányuló – munkaerőigény bejelentésével kapcsolatos kötelezettségét a rehabilitációs hatóság felé teljesíti.

(5) E § alkalmazása során megváltozott munkaképességű személynek kell tekinteni a fogyatékosági támogatásban vagy a vakok személyi járadékában részesülő személyt is.”

43. §

Az Mmtv. 22. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A 23-24. § alkalmazásában megváltozott munkaképességű személynek kell tekinteni azt a személyt,)

„a) akinek az egészségi állapota a rehabilitációs hatóság komplex minősítése alapján 60 százalékos vagy kisebb mértékű,”

44. §

Az Mmtv. 25. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A rehabilitációs hatóság az akkreditált munkáltató részére a Kormány rendeletében meghatározottak szerint pályázati úton

a) támogatást nyújthat a munkahely rehabilitációs célú átalakításához,

b) bér- és költségtámogatást nyújthat,

c) képzési támogatást nyújthat,

ha a munkáltató a rehabilitációs hatóság komplex minősítése szerinti megváltozott munkaképességű személy, fogyatékosági támogatásban részesülő személy vagy vakok személyi járadékában részesülő személy foglalkoztatását biztosítja.”

45. §

Az Mmtv. 26/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„26/A. § A rehabilitációs hatóság a 15. életévét betöltött személy kérelmére komplex minősítést végez, és ennek eredményéről hatósági bizonyítványt állít ki. A hatósági bizonyítvány kiállítására vonatkozó ügyintézési határidő 50 nap. A hatósági bizonyítvány időbeli hatálya megegyezik a komplex minősítés időbeli hatályával.”

46. §

(1) Az Mmtv. 28. § (1) bekezdés *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy)

„*c*) a rehabilitációs szolgáltatásokra, azok támogatására, a rehabilitációval kapcsolatos eljárási szabályokra, a rehabilitációs ellátásban részesülő, valamint a nyilvántartásba vételét önként kérő megváltozott munkaképességű személyek együttműködésére, továbbá a rehabilitációs tervre vonatkozó szabályokat,”

(rendeletben állapítsa meg.)

(2) Az Mmtv. 28. § (1) bekezdése a következő *f*)-*i*) ponttal egészül ki:

(Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy)

„*f*) az alapösszeg évenkénti mértékét,

g) a foglalkozási rehabilitációs szolgáltatást nyújtó szervezetek akkreditációjának és ellenőrzésének szabályait,

h) a foglalkozási rehabilitációs szolgáltatások igénybevétele érdekében a munkaadó számára nyújtható szolgáltatásokat,

i) a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatását elősegítő képzéshez nyújtható támogatásra vonatkozó szabályokat”

(rendeletben állapítsa meg.)

47. §

Az Mmtv. 33. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A felülvizsgálatot követően a megváltozott munkaképességű személy részére az e törvényben meghatározott ellátást – ha a bíróság által elrendelt megismételt eljárás esetén az ítélet másként nem rendelkezik – az erről szóló döntést követő naptól kell megállapítani, rehabilitációs ellátásra való jogosultság esetén az ellátás határozott időtartama ezzel a nappal kezdődik. Ha a megállapított ellátás összege csökken, azt a döntést követő második hónap első napjától kell a csökkentett összegben folyósítani.”

48. §

Az Mmtv. 33/A. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az (1) bekezdés *b)* pontja szerint megállapított rehabilitációs ellátás felülvizsgálata során havi átlagjövedelemként a minimálbért kell figyelembe venni.”

49. §

Az Mmtv. 38/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„38/C. § (1) A 32. § (1) bekezdésében foglaltak alapján rokkantsági ellátásban és a 33. § (1) bekezdésében foglaltak alapján rehabilitációs ellátásban részesülő személy esetén, ha
a) az ellátást megállapító vagy a korábbi felülvizsgálati eljárás során hozott döntésben meghatározott időpontban esedékes, vagy
b) a 33. § (6) bekezdése szerinti

felülvizsgálati eljárás megindításának időpontjában az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig hátralevő időtartam az 5 évet nem haladja meg, a rehabilitációs hatóság a komplex minősítés elvégzése nélkül az ellátás változatlan összegű, rokkantsági ellátásként történő továbbfolyósításáról dönt.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti továbbfolyósításról szóló döntést követően a rokkantsági ellátásban részesülő személy 19. § (1) bekezdés *b)*, *d)* vagy *e)* pontja szerinti okból történő felülvizsgálatára kerül sor, a felülvizsgálatra a 33. § (7) bekezdését, valamint a 33/A. §-t kell alkalmazni.

(3) Az (1) bekezdés alapján rokkantsági ellátásban részesülő személy által folytatott keresőtevékenység esetén a 13. § (2) bekezdés *d)* pontja szerinti megszüntetési ok megállapításánál a 2016. április 30-át követően szerzett jövedelem vehető figyelembe.”

50. §

Az Mmtv. a következő 38/F. §-sal egészül ki:

„38/F. § (1) Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló 2016. évi ... törvény által megállapított 1. § (2) bekezdés 4. pontjában foglalt rendelkezést a megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak megállapítása iránt 2016. május 1-jén folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(2) Ha a rehabilitációs pénzbeli ellátás 2016. április 30-án a keresőtevékenységre vagy a közfoglalkoztatásra tekintettel szünetel, az ellátást 2016. május 1-jétől kell továbbfolyósítani. Ha a rehabilitációs pénzbeli ellátás a 2016. április 30-áig hatályos rendelkezések alapján a keresőtevékenységre vagy a közfoglalkoztatásra tekintettel szünetel, a 2016. április 30-án hatályos 7. § (4a) bekezdését a továbbiakban is alkalmazni kell.

(3) Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló 2016. évi ... törvény által megállapított 9. § és 12. § rendelkezéseit a megváltozott munkaképességű

személyek ellátásainak megállapítása vagy felülvizsgálata iránt 2016. április 30-át követően indult ügyekben kell alkalmazni.

(4) Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló 2016. évi ... törvénnyel megállapított 10. § (2) bekezdés *b)* pontját a 2016. április 30-át követően szerzett jövedelmekre kell alkalmazni.

(5) Az egyes szociális és gyermekvédelmi tárgyú, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásait érintő törvények módosításáról szóló 2016. évi ... törvény által megállapított 20. §-t a 2016. április 30-át követően indult ügyekben kell alkalmazni.”

51. §

Az Mmtv.

a) 1. § (2) bekezdés 3. pontjában a „jogosultság kezdő napját” szövegrészek helyébe a „kérelem benyújtásának napját”,

b) 1. § (2) bekezdés 6. pontjában a „társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.)” szövegrész helyébe a „Tbj.”,

c) 2. § (1) bekezdésének nyitó szövegrészeiben az „az, akinek” szövegrész helyébe az „az a kérelem benyújtásakor 15. életévét betöltött személy, akinek”,

d) 10. § (2) bekezdés *f)* pontjában a „neki felróható okból” szövegrész helyébe a „neki felróható okból ismételt”,

e) 10. § (3) bekezdésében a „kérelem benyújtását követő hónap első napjával” szövegrész helyébe a „kérelem benyújtását követő hónap első napjával, a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti esetben a megszüntetési ok bekövetkezését követő hónap első napjával”,

f) 13. § (3) bekezdésében a „(2) bekezdés *c)*-*g)* pontja szerinti esetben a megszüntetési ok megállapítását követő hónap első napjával” szövegrész helyébe a „(2) bekezdés *c)* és *e)*-*g)* pontja szerinti esetben a megszüntetési ok megállapítását követő hónap első napjával, a (2) bekezdés *d)* pontja szerinti esetben a megszüntetési ok bekövetkezését követő hónap első napjával”,

g) 13. § (5) bekezdésében az „az (1) bekezdés *e)* pontja” szövegrész helyébe az „a (2) bekezdés *e)* pontja”,

h) 16/A. §-ában az „Mmtv.-ben” szövegrész helyébe az „a 9. § (1) bekezdésében vagy a 12. § (1) bekezdésében”,

i) 17. § (1) bekezdésének nyitó szövegrészeiben a „tizenöt” szövegrész helyébe a „tíz”,

j) 19. § (1) bekezdés *d)* pontjában az „a megállapítás időpontjában nem állt fenn” szövegrész helyébe a „nem áll fent (rendkívüli felülvizsgálat)”,

k) 25. § (3) bekezdésében a „fogyatékosági támogatásban részesülő személy” szövegrész helyébe a „fogyatékosági támogatásban vagy a vakok személyi járadékában részesülő személy”,

l) 28. § (1) bekezdés *e)* pontjában a „bér- és költségtámogatás” szövegrész helyébe a „bér-, többletköltség és képzési támogatás”,

m) 33. § (2) bekezdésében a „10. § (2) bekezdés *b)* és *f)* pontjában” szövegrész helyébe a „10. § (1) bekezdés *a)* pontjában, valamint a 10. § (2) bekezdés *f)* pontjában”,

n) 33/A. § (1) bekezdés *b)* pont *ba)* és *bb)* alpontjában a „közfoglalkoztatási bér” szövegrész helyébe a „döntés időpontjában érvényes közfoglalkoztatási bér”

szöveg lép.

52. §

Hatályát veszti az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontjában a „ha a jogosult ebben az időszakban, valamint a referencia-időszakban nem rendelkezik legalább 180 naptári napi jövedelemmel vagy egyáltalán nem rendelkezik jövedelemmel, a minimálbér összege;” szövegrész.

5. A felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény módosítása

53. §

A felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény 1. § (5) bekezdés *k*) pontjában a „hivatásos gondnoki feladatot ellátó személyek képzési előírásairól szóló miniszteri rendeletben” szövegrész helyébe a „hivatásos gondnoki feladatot ellátó személyek képzési előírásairól szóló miniszteri rendeletben, a jelnyelvi tolmácsok továbbképzéséről szóló miniszteri rendeletben” szöveg lép.

6. Az egyes fizetési szolgáltatókról szóló 2013. évi CCXXXV. törvény módosítása

54. §

Az egyes fizetési szolgáltatókról szóló 2013. évi CCXXXV. törvény 60. § (2) bekezdése a következő *q*) ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján a fizetési titok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn]

„*q*) a szociális rászorultságtól függő pénzbeli és természetbeni ellátások jogosultsági feltételeinek vizsgálatával összefüggő feladatkörében eljáró, szociális hatáskört gyakorló szervvel”

[szemben e szerveknek a pénzforgalmi intézményhez, elektronikuspénz-kibocsátó intézményhez intézett írásbeli megkeresése esetén.]

7. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény módosítása

55. §

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 161. § (2) bekezdése a következő *r*) ponttal egészül ki:

[Az (1) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján a banktitok megtartásának kötelezettsége nem áll fenn]

„r) a szociális rászorultságtól függő pénzbeli és természetbeni ellátások jogosultsági feltételeinek vizsgálatával összefüggő feladatkörében eljáró, szociális hatáskört gyakorló szervvel”

[szemben e szerveknek a pénzügyi intézményhez intézett írásbeli megkeresése esetén.]

8. Záró rendelkezések

56. §

Ez a törvény 2016. május 1-jén lép hatályba.

Indokolás

Általános indokolás

Annak érdekében, hogy a szociális ellátások hatékonyan működjenek, módosulnak a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) egyes, elsősorban a pénzbeli és természetbeni szociális ellátásokkal kapcsolatos rendelkezései és fogalmai.

Szintén az Szt.-t érintő változás, hogy a jövőben lehetővé válik a jogosulatlanul, de nem rosszhiszeműen folyósított ellátások visszakövetelése is, természetesen olyan szabályok mentén, amelyek figyelemmel vannak a szociális ellátások célcsoportjának sérülékenységre. A módosítással – szintén az egységes jogalkalmazás elősegítésére – egyértelműen rögzítésre kerül, hogy a valamilyen szociális ellátásban részesülő személy számára az ellátás szempontjából releváns adat megváltozásának bejelentésére előírt kötelezettség elmulasztása esetén mely időponttól áll be az ügyfél rosszhiszeműsége. Indokolt továbbá annak kimondása, hogy az aktív korúak ellátásához hasonlóan az ápolási díjra, valamint az időskorúak járadékára való jogosultság is megszüntethető abban az esetben, ha az ügyfél akadályozza az ellátásra való jogosultság felülvizsgálatát.

Annak érdekében, hogy az aktív korúak ellátására vonatkozó szabályok a változó élethelyzetekhez rugalmasabban alkalmazkodjanak, indokolt a foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesülő személyek részére előírt 30 nap időtartamú tevékenységi kötelezettség szabályozásának módosítása.

A jogalkalmazó szervektől érkező visszajelzések alapján, valamint a lakástakarékpénztárakról szóló 1996. évi CXIII. törvénnyel (a továbbiakban: Ltv.) való összhang megteremtése érdekében indokolt a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvényben (a továbbiakban: Gyvt.) szabályozott otthonteremtési támogatás, mint gyermekvédelmi pénzbeli ellátás szabályozásának módosítása. Az államilag támogatott lakás-előtakarékossági programban való részvételre megállapított otthonteremtési támogatás esetén szükséges a lakáscélú felhasználás biztosításának garantálása, továbbá az otthonteremtési támogatás céljára megállapított, de felhasználásra nem került, illetve a megállapított, de a támogatási céltól eltérően felhasznált támogatási összegek sorsának egységes rendezése. A támogatás célját tekintve a támogatási összeg értékállóságának biztosítása érdekében indokolt a támogatási összeg emelése. A Javaslat pontosító rendelkezéseket is tartalmaz a támogatási célok egységes fogalomhasználata, valamint az utógondozásra vonatkozó szabályozással való összhang megteremtése érdekében.

A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) elfogadásának célja az volt, hogy a megváltozott munkaképességű személyek megmaradt egészségi állapotára építve, a foglalkozási rehabilitációt középpontba helyező, a megváltozott munkaképességű személyek munkaerő-piaci részvételét támogató rendszer jöjjön létre. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján elmondható, hogy a pénzbeli ellátások, az azokhoz kapcsolódó rehabilitációs célú szolgáltatások, valamint a foglalkoztatáshoz kapcsolódó támogatások, kedvezmények hatékonyan szolgálják a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának bővítését. Azonban a pénzbeli ellátások egyes szabályainak módosítása hozzájárulhat a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatási lehetőségeinek további javításához, ezzel együtt a szociális biztonság erősítéséhez.

A Javaslat a rendszer négyéves működési tapasztalataira építve fogalmaz meg a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatási esélyeinek növelését, szociális biztonságuk erősítését, valamint a bürokrácia csökkentését célzó javaslatokat.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

Az Szt. hatályos rendelkezései szerint jövedelemnek minősülnek olyan bevételek is, amelyeket a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (Szja tv.) szerint nem kell jövedelemként figyelembe venni (pl. hitel, utazási költségtérítés stb.). Tekintettel arra, hogy ezek a bevételek nem jelentenek érdemi változást az ügyfél jövedelmi helyzetében, javasolt kiemelésük az Szt. jövedelemfogalma alól.

A pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összeg a hatályos szabályok szerint nem számít bele a vagyonba. Indokolt annak szabályozása, hogy az ügyfél rendelkezési jogába tartozó bankszámlán található összegnek azon része, amelyet jövedelemként a hatóság nem vesz figyelembe, az ügyfél vagyonába beszámításra kerüljön.

Jelenleg az életvitelszerűen lakott ingatlan eladása esetén a vételár akkor is beszámítandó az ügyfél jövedelmeként, ha a befolyt összeget az ügyfél rövid időn belül egy másik, az életvitelszerű lakhatásának céljára szolgáló ingatlan megvásárlására fordítja. Indokolt ezért annak rögzítése, hogy nem minősül jövedelemnek a vételár azon része, amelynek ellenében az ügyfél egy éven belül új, szintén életvitelszerű lakhatás céljára szolgáló ingatlant vásárol.

A Javaslat értelmében a jövőben nem minősülne továbbá jövedelemnek az elengedett tartozás, illetve a megszűnt kötelezettség, ha a tartozás elengedésére vagy a kötelezettség megszűnésére a természetes személyek adósságrendezési eljárásában, továbbá közüzemi szolgáltatás szolgáltatója, illetve pénzügyi intézmény által, az adós megélhetését veszélyeztető szociális helyzete miatt került sor.

A 2. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a törvénymódosítás bizonyos esetekben a változás bejelentésére általánosan nyitva álló 15 napos határidőnél rövidebb – 8 napos – határidőt is szab, szükséges az általános szabálynál az eltérő rendelkezés lehetőségére utaló mondatrész beépítése.

A Javaslat – a jogalkalmazók eltérő gyakorlatának egységesítése érdekében – rögzíti, hogy abban az esetben, ha az ügyfél elmulasztja a jogosultság feltételeit érintő lényeges tények, körülmények megváltozásának bejelentését és ezért az ellátás igénybevétele rosszhiszeműnek tekintendő, a rosszhiszeműség már a változás bekövetkeztének napjától fennáll.

A 3. §-hoz

Az életvitelszerűen lakott ingatlan eladása esetén – a fentiekben ismertetett módosítás alapján – a jövőben nem minősül jövedelemnek a vételár azon része, amelynek ellenében az ügyfél egy éven belül új, szintén életvitelszerű lakhatás céljára szolgáló ingatlant vásárol. Az életvitelszerűen lakott ingatlan eladásából befolyó összeget tehát csak akkor lehetne jövedelemként figyelembe venni, ha egy éven belül nem kerül sor új ingatlan megvételére, azaz az értékesítést követő egy éven túl. Az Szt. 10. § (2) bekezdés *b*) pontja szerint azonban a nem havi rendszerességgel szerzett jövedelem (ilyen az ingatlan értékesítésből származó

jövedelem is) esetén a kérelem benyújtásának hónapját közvetlenül megelőző tizenkét hónap alatt szerzett jövedelem egyhavi átlagát kell figyelembe venni.

Ezen általános szabály alkalmazása azzal járna, hogy az ingatlan értékesítéséből származó jövedelmet egyáltalán nem lehetne figyelembe venni, mivel az első évben nem tekintendő jövedelemnek, a megszerzést követő egy év elteltével pedig az Szt. általános jövedelemszámításra vonatkozó szabályai zárnák ki a figyelembe vételét. Annak érdekében, hogy valamely időpontban az életvitelszerűen lakott ingatlan értékesítéséből származó jövedelem is beszámításra kerülhessen, szükséges annak rögzítése, hogy e jövedelem azon részét, amelyből új életvitelszerű lakhatás céljára szolgáló ingatlan nem került megvásárlásra, az eladást vagy átruházást követő egy évet követő napon megszerzett jövedelemnek kell tekinteni.

A 4. §-hoz

A hatályos szabályozás szerint kizárólag akkor követelhető vissza a jogosulatlanul folyósított szociális ellátás, ha fennáll az ügyfél rosszhiszeműsége is. A gyakorlatban előfordul, hogy az ügyfél nem tekinthető rosszhiszeműnek, mivel változásbejelentési kötelezettségét határidőben teljesítette, de mégis sor kerül jogosulatlan összeg kifizetésére. Javasolt, hogy ha más pénzbeli ellátásra való jogosultság megszerzése, vagy közfoglalkoztatásban, képzésben, keresőtevékenységben való részvétel miatt válik jogosulatlanná a szociális ellátás igénybevétele, akkor ezen ellátások rosszhiszeműség hiányában is megtéríthetőek legyenek. A módosítás tehát azokban az esetekben teszi lehetővé a rosszhiszeműségtől független visszakövetelést, ha a személy megélhetése más módon biztosított.

A visszakövetelt ellátás méltányosságból való elengedésére ugyanakkor a jelenleginél kedvezőbb szabályt tartalmaz a módosítás: a jogosulatlanul, de nem rosszhiszeműen igénybe vett ellátások esetén akkor gyakorolható méltányosság, ha az egy főre jutó jövedelem nem haladja meg az öregségi nyugdíjminimum négy és félszeresét, míg rosszhiszeműség esetén ez az értékhatár az öregségi nyugdíjminimum 2 és félszerese.

Annak érdekében, hogy a hatóság mielőbb tudomást szerezhesen a szociális ellátásokkal párhuzamosan nem folyósítható egyéb pénzbeli ellátásokra való jogosultság megszerzéséről, a Javaslat az általános – 15 napos – határidőnél rövidebb, 8 napos határidőt ír elő az egyéb pénzellátások igénylésével kapcsolatos adatok bejelentésére.

Az 5. §-hoz

Azon lehetőség megteremtésével egyidejűleg, hogy az ügyfél rendelkezési jogába tartozó pénzforgalmi számlán található összeg az ügyfél vagyonába beszámításra kerülhessen, a döntéshozatalhoz szükséges adatok rendelkezésre állása érdekében biztosítani kell, hogy a szociális hatóságok adatot igényelhessenek a pénzforgalmi szolgáltatótól.

A 6. §-hoz

A Javaslat bővíti a család- és gyermekjóléti szolgálatok feladatkörét az európai uniós forrásból megvalósuló program keretében biztosítható eseti vagy rendszeres természetbeni juttatás célzott és ellenőrzött elosztásában való közreműködéssel, és ezzel összefüggésben módosítja az Szt. adatkezelési szabályait. A módosítás előírja, hogy a jogosult lakcíme szerinti család- és gyermekjóléti szolgálat részére a program célcsoportjába tartozó személyek

természetes személyazonosító adatait és társadalombiztosítási azonosító jelét a jogosultakról nyilvántartást vezető szociális hatóság és a nyugdíjfolyósító szerv átadja.

A 7. §-hoz

Indokolt az öregségi nyugdíjminimum változására vonatkozó szabályok kiterjesztése a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra.

A jogalkalmazóktól érkezett visszajelzések alapján szükséges az Szt.-ben annak egyértelmű rögzítése, hogy a pénzbeli ellátásra való jogosultság abban az időpontban szűnik meg, amely időpontban valamely, a jogosultság megállapításának alapjául szolgáló feltétel megszűnik. Annak érdekében továbbá, hogy a jogosultság megszűnésekor ne kerüljön sor törthavi ellátások folyósítására, kimondásra kerül, hogy a jogosultság megszűnésének hónapjára járó teljes ellátás megilleti az ügyfelet.

A 8. §-hoz

Javasolt az időskorúak járadéka esetében is azon – az aktív korúak ellátása tekintetében már szabályozott – lehetőség megteremtése, hogy a jogosultság megszüntethető legyen abban az esetben, ha az ügyfél akadályozza az ellátásra való jogosultság felülvizsgálatát.

A 9. §-hoz

A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) egy korábbi módosításával 90 napról 120 napra emelkedett az ún. rövid időtartamú keresőtevékenység időtartama, és ennek folyamánként az álláskereső álláskeresőként történő nyilvántartása a legfeljebb 120 nap időtartamú keresőtevékenység alatt szünetel. Az ezt meghaladó időtartamú keresőtevékenység esetén az álláskeresőt a nyilvántartásból törölni kell. Az Szt. aktív korúak ellátására vonatkozó szabályozása, valamint az Flt. közötti összhang megteremtése érdekében a módosítás elfogadásával az aktív korúak ellátásának folyósítása a jelenlegi 90 nap helyett a keresőtevékenység első 120 napjában szünetel.

A gyakorlatban a szociális hatóság számos esetben a szünetelésre okot adó, valamint a szünetelést megszüntető körülmény bekövetkeztéről késve szerez tudomást; egyrészt azért, mert az ügyfeleknek a jogosultságot érintő körülmények bejelentésére 15 nap áll rendelkezésükre, másrészt mivel a munkaügyi hatóság részére jelzett tények nem jutnak azonnal a szociális hatóság tudomására. Annak érdekében, hogy az ellátást megállapító szerv naprakész információkkal rendelkezzen a jogosultságot érintő körülményekről, indokolt a szüneteléssel kapcsolatos tények bejelentésére rövidebb időtartamot, 8 napot meghatározni.

Annak érdekében, hogy az ügyfelek érdeklétté váljanak a szüneteléshez kapcsolódó tények mielőbbi bejelentésére, rögzítésre kerül, hogy amennyiben az ügyfél a bejelentést határidőben teljesítette, úgy a szociális ellátást a szünetelésre okot adó körülmény megszűnését követő naptól kell újra folyósítani. Abban az esetben azonban, ha a bejelentésre nem kerül sor határidőben, a folyósítás csak a bejelentés napjától kezdődhet újra.

A hatóságok visszajelzése alapján számos esetben előfordul, hogy a szünetelésről rendelkező határozat meghozatala után, de a jogerőre emelkedés előtt esedékes a havi ellátás folyósítása. Ebben az esetben a folyósított ellátás az ügyféltől nem követelhető vissza, mert az ügyfél nem volt rosszhiszemű. Annak érdekében, hogy e jogosulatlan, de nem rosszhiszemű folyósítások

megelőzhetőek legyenek, indokolt annak szabályozása, hogy a szünetelésről szóló döntés fellebbezésre való tekintet nélkül végrehajtható, tehát az ellátás folyósítása azonnal megszüntethető legyen.

A hatályos szabályozás szerint kizárólag akkor követelhető vissza a jogosulatlanul folyósított szociális ellátás, ha fennáll az ügyfél rosszhiszemősége is. A gyakorlatban előfordul, hogy az ügyfél nem tekinthető rosszhiszeműnek, mivel bejelentési kötelezettségét határidőben teljesítette, de mégis sor kerül jogosulatlan összeg folyósítására. Javasolt megteremteni annak a lehetőségét, hogy ha személy megélhetése más módon biztosítottá válik, akkor a jogosulatlanul, de nem rosszhiszeműen igénybe vett ellátás is visszakövetelhetővé váljon. Ennek megfelelően, ha a közfoglalkoztatásban, képzésben, keresőtevékenységben való részvétel miatt válik jogosulatlannál a szociális ellátás igénybevétele, akkor ezen ellátások rosszhiszeműség hiányában is megtéríthetőek lesznek.

A szociális szövetkezetben folytatott tevékenység nem minden esetben számít bele a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra jogosult személyek részére előírt 30 napos tevékenységi kötelezettségbe, mivel nem minősül keresőtevékenységnek a szociális szövetkezetben való részvétel, ha a személy a munkája ellenértékéért csak adómentes bevételt szerez. Indokolt ezért annak kimondása, hogy a szociális szövetkezetben folytatott tevékenység is elismerhető az együtműködési kötelezettség teljesítéseként.

A hatóságok visszajelzése alapján túl merev a foglalkoztatást helyettesítő támogatásban részesülő személyek részére előírt 30 napos tevékenységi kötelezettség szabályozása. Előfordulhat olyan eset, hogy az ügyfél egészségi állapota miatt nem képes teljesíteni a 30 nap időtartamú tevékenységet, ezért javasolt lehetőség biztosítása arra, hogy az ügyfél legalább 30 napig igazoltan keresőképtelen volt, akkor a kötelezettség teljesítésére további 60 nap álljon rendelkezésére.

A 10. §-hoz

Az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatás nem fix összegű ellátás, a támogatás összege a család tagjainak száma és jövedelme alapján kerül kiszámításra. Indokolt annak rögzítése, hogy legalább 1000 forint összegű támogatás folyósítandó abban az esetben is, ha a családszerkezet és jövedelem alapján megállapítandó összeg az 1000 forintot nem érné el.

A 11. §-hoz

Javasolt az ápolási díj esetében is azon – az aktív korúak ellátása tekintetében már szabályozott – lehetőség megteremtése, hogy a jogosultság megszüntethető legyen abban az esetben, ha az ügyfél akadályozza az ellátásra való jogosultság felülvizsgálatát.

A 12. §-hoz

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 2016. január 1-jén hatályba lépő módosítása miatt törvényi szinten szükséges rögzíteni, hogy a komplex minősítés elvégzésére irányuló eljárás időtartamára az eljáró hatóság felfüggeszti a kiemelt ápolási díj megállapítására irányuló eljárást.

A 13. §-hoz

Indokolt annak egyértelmű rögzítése, hogy az egészségügyi szolgáltatás igénybevétele céljából kiállított hatósági bizonyítvány a szociális rászorultságot a kérelem benyújtásának napjára visszamenő hatállyal igazolja.

A 14. §-hoz

A Javaslattal bővíti a család- és gyermekjóléti szolgálatok feladatkörét az európai uniós forrásból megvalósuló program keretében biztosítható eseti vagy rendszeres természetbeni juttatás célzott és ellenőrzött elosztásában való közreműködéssel.

A 15. §-hoz

A Javaslattal az Szt. módosításához kapcsolódó átmeneti rendelkezést tartalmaz, ami rögzíti, hogy a vagyonfogalom módosulása miatt nem szükséges a fennálló jogosultságok azonnali felülvizsgálata. A módosítás hatályba lépésekor már meglévő jogosultságok soron következő, rendszeres felülvizsgálata során köteles a hatóság az új vagyonfogalom figyelembe vételével megállapítani, hogy a jogosultság továbbra is fenn áll-e.

A 16. §-hoz

Rögzítésre kerül, hogy nem állapítható meg aktív korúak ellátására való jogosultság annak a személynek, aki álláskereső támogatásban részesül. A módosítás tisztázza továbbá, hogy ha a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra való jogosultság időtartama alatt következik be az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatásra jogosító feltétel, akkor a jogosult részére az új pénzügyi ellátást a jogosultsági feltétel bekövetkezését követő hónap első napjától, de legkorábban a változás bejelentését követő hónap első napjától kell megállapítani. A Javaslattal továbbá technikai jellegű módosításokat tartalmaz.

A 17. §-hoz

A Javaslattal hatályon kívül helyező rendelkezéseket tartalmaz.

A 18. és 19. §-hoz

Annak érdekében, hogy a jogosultatlanul igénybe vett aktív korúak ellátása a munkanélküliségre tekintettel folyósított ellátások valamelyikéből is végrehajtható legyen, módosításra kerülnek a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) rendelkezései is. A Vht. módosítása továbbá a közelmúltban a segélyezési rendszerben végrehajtott változásokkal való összhang biztosítása miatt szükséges.

A 20. §-hoz

A Ket. 2016. január 1-jétől hatályba lépett módosítása alapján az eljárás felfüggesztésének csak akkor van helye, ha azt külön törvény lehetővé teszi, a Ket.-ből a felfüggesztésre vonatkozó általános szabályozás kikerült.

A jogosultak érdekeit szem előtt tartva a gyermektartásdíj megelőlegezése iránti kérelem benyújtásának lehetőségét továbbra is indokolt fenntartani arra az esetre is, ha a bírósági végrehajtási eljárás megindításra került, de a végrehajtás eredményét igazoló jegyzőkönyv még nem áll a kérelmező rendelkezésére. A Ket. módosítására tekintettel így szükséges az önálló bírósági végrehajtó eljárásának lefolytatásáig – a végrehajtás eredményét tartalmazó jegyzőkönyv gyámhatósághoz történő megérkezéséig – a gyámhatósági eljárás felfüggesztésének lehetőségét a Gyvt.-ben biztosítani.

A 21. §-hoz

A Gyvt. hatályos szabályozása szerint az otthonteremtési támogatás mértékét a folyamatos nevelésben eltöltött évek és a jogosult készpénz és ingatlan vagyonának együttes értéke alapján úgy kell megállapítani, hogy a vagyonnal nem rendelkező jogosult esetén érje el, a vagyonnal rendelkező jogosult esetén pedig a vagyonnal együtt érje el a Gyvt.-ben meghatározott összeget. A szabályozás szerint a készpénz vagyonba a fiatal felnőtt árvaellátásából és keresményéből származó megtakarítást nem lehet beszámítani.

A fiatalok életkezdési támogatásáról szóló 2005. évi CLXXIV. törvény alapján a fiatalok önálló életkezdésének anyagi megalapozása céljából a törvény hatálya alá tartozó gyermekeket az önálló életkezdéshez életkezdési támogatás illeti meg.

Az Ltv. szerint a gyám a gyermekvédelmi gondoskodásban élő gyermek, mint kedvezményezett javára, életkezdésének elősegítése céljából, lakás-előtakarékossági szerződést köthet a lakástakarékpénztárral. A szabályozás alapján tehát előfordulhat olyan eset, amikor a kiskorú, gyermekvédelmi gondoskodásban lévő gyermek állami hozzájárulással is támogatott lakás-előtakarékossági programban vesz részt.

Tekintettel arra, hogy a fenti két megtakarítási forma szintén a fiatalok életkezdését segíti elő, indokolt ezen megtakarítások vagyonba történő beszámításának az otthonteremtési támogatás esetében történő kizárása.

Az Ltv. szabályozását figyelembe véve szükséges a Gyvt.-ben annak előírása, hogy otthonteremtési támogatásból lakás-előtakarékossági szerződés csak akkor finanszírozható, ha azt minimum négy éves futamidőre kötik annak érdekében, hogy az állami támogatástól a fiatal felnőtt ne essen el.

Pontosításra kerül az utógondozás otthonteremtési támogatás igénybevételével kapcsolatos elrendelésének és meghosszabbításának esete, továbbá, hogy az utógondozás – a lakás-előtakarékossági programban történő részvételre megállapított otthonteremtési támogatás kivételével – a támogatásról való elszámolásig tart. Lakás-előtakarékossági programban történő részvételre megállapított otthonteremtési támogatás esetén az utógondozás céljából kijelölt utógondozást biztosító intézmény a támogatásról szóló döntés jogerőre emelkedésével felmentésre kerül és a lakás-előtakarékossági szerződésben foglalt megtakarítási idő elteltét követően – a gyámhatóság döntésétől függően – az utógondozás ismételt elrendelhető.

A 22. §-hoz

Az otthonteremtési támogatás célját tekintve, a támogatás értékállóságának biztosítása érdekében a támogatási összeg emelésre kerül. Mivel a támogatás összege az annak megállapítása idején érvényes öregségi nyugdíj legkisebb összegének (a továbbiakban: önyim.) arányában van meghatározva, az emelés ezen arányok emelésével valósul meg. Vagyonnal nem rendelkező fiatal felnőtt esetén, a nevelésbe vétel időtartamától függően, az önyim. (2016. évben 28.500 Ft) negyvenhétsszerese és hatvanhétsszerese közti összegben (2016. évben: 1.339.500 Ft és 1.909.500 Ft közti összeg) kerül meghatározásra.

Annak érdekében, hogy a lakás-előtakarékossági programban való részvételre megállapított otthonteremtési támogatás esetén az Ltv. által biztosított állami támogatás teljes mértékben igénybe vehető legyen – mivel az állami támogatás a megtakarítási évenként befizetett összeghez igazodik –, kimondásra kerül, hogy nem támogatható olyan lakás-előtakarékossági szerződési módozat, mely alapján a teljes betét befizetése a szerződéskötéskor egy összegben történik.

A Javaslat meghatározza a támogatással való elszámolási kötelezettséget és az egyes támogatási célokhoz kapcsolódó elszámolási határidőket.

A 23. §-hoz

A 26/A. § (1) és (2) bekezdése tartalmazza az otthonteremtési támogatásra megállapított, de felhasználásra nem került összeggel kapcsolatos rendelkezéseket. Ismételt kérelem benyújtási lehetőség kerül előírásra azon esetre, ha a fiatal felnőtt a teljes támogatási összeget nem használja fel, mert például meghiúsul időközben a felhasználási cél egésze vagy egy része. A módosítás szerint ebben az esetben a felhasználásra nem került összeg tekintetében – folyósított összeg esetén kizárólag annak visszafizetése után – új kérelem nyújtható be a fiatal felnőtt 30. életévének betöltéséig.

A 26/A. § (3) és (4) bekezdése a megállapított, de a támogatási céltól eltérően felhasznált támogatási összeg visszafizetésére vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza.

A 26/B. § az államilag támogatott lakás-előtakarékossági programban való részvételre megállapított otthonteremtési támogatás elszámolási szabályait határozza meg. Ennek keretében a lakás-előtakarékossági szerződésben foglalt megtakarítási idő lejártát követően a hitelintézet a törvényben meghatározott tartalmú tájékoztatást küld a gyámhatóság részére.

Ha a hitelintézet tájékoztatása alapján a gyámhatóság megállapítja, hogy a támogatás az Ltv.-ben meghatározott lakáscélra kerül felhasználásra, hozzájárul a zárolás megszüntetéséhez és a felhasználás támogatása érdekében – szükség esetén – elrendeli vagy meghosszabbítja az utógondozást. Az Ltv. szerinti lakáscélú felhasználás megtörténtéről a hitelintézet igazolást küld a gyámhatóság felé. Az igazolás alapján a gyámhatóság megvizsgálja, hogy a támogatás teljes egészében vagy részben került-e felhasználásra és ennek ismeretében dönt a felhasználás elfogadásáról, az utógondozó intézmény felmentéséről és az elidegenítési tilalom feljegyeztetéséről vagy a nem cél szerint felhasznált otthonteremtési támogatás összegének visszafizetéséről.

Ha a hitelintézet megtakarítási idő lejártát követő tájékoztatása alapján a gyámhatóság azt állapítja meg, hogy a fiatal felnőtt a megtakarítást nem az Ltv. szerinti támogatási célra kívánja fordítani, rendelkezik a hitelintézet felé a befizetett otthonteremtési támogatásnak megfelelő mértékű betétösszegnek a központi költségvetés felé történő visszautalásáról,

egyidejűleg nyilatkoztatja a fiatal felnőttet arról, hogy a korábbi döntésében megállapított otthonteremtési támogatás összegét milyen Gyvt. szerinti – lakás-előtakarékosságtól eltérő – lakáscélra kívánja felhasználni. Amennyiben a fiatal felnőtt új támogatási célt nyilatkozatában nem tud megjelölni, az eljárást meg kell szüntetni, egyidejűleg tájékoztatni kell a jogosultat, hogy a fel nem használt összeg tekintetében 30. életévének betöltéséig új kérelmet nyújthat be.

A 26/C. § az elidegenítési és terhelési tilalom feljegyeztetésével kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaz.

A 24. §-hoz

A Javaslattal bővíti a család- és gyermekjóléti szolgálatok feladatkörét a külön kormányrendeletben meghatározott európai uniós forrásból megvalósuló program keretében biztosítható eseti vagy rendszeres természetbeni juttatás célzott és ellenőrzött elosztásában való közreműködéssel.

A 25. §-hoz

A Javaslattal a Gyvt. módosításhoz kapcsolódó átmeneti rendelkezéseket tartalmazza.

Az otthonteremtési támogatás összegének zárolásával összefüggésben felülvizsgálati kötelezettség kerül előírásra a gyámhatóság részére azon ügyekre vonatkozóan, melyek esetében az otthonteremtési támogatás államilag támogatott lakás-előtakarékossági programban való részvételre került megállapításra és a törvény hatálybalépésének időpontjában a hitelintézet felé még folyósítás történik. Amennyiben ezen ügyekben a programba befektetett otthonteremtési támogatás összege annak megállapításakor nem került zároltatásra, a gyámhatóság 2016. május 31-éig intézkedik a hitelintézet felé a zárolás érdekében.

Az otthonteremtési támogatással összefüggésben történt utógondozói kirendeléseket szintén át kell tekinteni. Ha az otthonteremtési támogatás államilag támogatott lakás-előtakarékossági programban való részvételre került megállapításra és a törvény hatálybalépésének időpontjában a hitelintézet felé még folyósítás történik, azt az utógondozót, aki kizárólag az otthonteremtési támogatás felhasználásának támogatása céljából került kirendelésre, 2016. július 31-ig a gyámhatóságnak fel kell mentenie. A gyámhatóság a felmentéstől eltekinthet, ha a lakás-előtakarékossági szerződésben meghatározott megtakarítási idő 2016. május 1-je és október 31-e között lejár.

A 26. §-hoz

A Gyvt. szövegcsere módosításait tartalmazza.

A 27. §-hoz

A Javaslattal pontosítja az Mmtv. keresőtevékenység fogalmát, egyértelművé téve, hogy a vállalkozók a biztosításuk időtartama alatt minősülnek keresőtevékenységet folytatóknak. A módosításból következően azok az egyéni vállalkozók, akiknek vállalkozói jogviszonya szünetel, nem minősülnek keresőtevékenységet folytatóknak.

Az Mmtv. fogalom-meghatározásai kiegészülnek az egyéni és a társas vállalkozó fogalmával, melyet a módosítás a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény megfelelő definícióira utalással határoz meg.

A 28. §-hoz

Az Mmtv. 2. § (2) bekezdés *a*) pontja értelmében a biztosítás időtartamára tekintet nélkül jár a megváltozott munkaképességű személyek ellátása annak a személynek, aki az iskolai tanulmányai megszűnését követő 180 napon belül biztosítottá vált, és a kérelem benyújtását megelőzően 30 napnál hosszabb megszakítás nélkül biztosított volt. A jogalkotói szándék a fiatal kérelmezők számára kívánta biztosítani az ellátás megállapításának lehetőségét, akik a kérelem benyújtását megelőzően nem rendelkezhetnek a jogszabályban meghatározott biztosítási idővel. A Javaslat a rendelkezés céljának megfelelően pontosítja a kedvezmény feltételeit. A módosítás értelmében a kedvezménnyel azok élhetnek, akik a 35. életév betöltése előtt váltak megváltozott munkaképességűvé, és a 35. életévük betöltése előtt megkezdett tanulmányaik befejezését követő 180 napon belül váltak biztosítottá. A módosítás megteremti továbbá annak a lehetőségét, hogy az iskolai tanulmányok befejezése után biztosítottá váló személyeken túlmenően az iskolai tanulmányok folytatása mellett dolgozó személyek esetében is alkalmazni lehessen a rendelkezést.

A Javaslat egyértelművé teszi továbbá, hogy a biztosítás tartamára tekintet nélkül válhat jogosulttá megváltozott munkaképességű személyek ellátásaira az a 2011. december 31-én rokkantsági nyugdíjra, baleseti rokkantsági nyugdíjra, rehabilitációs járadékra vagy az egészségkárosodott személyek szociális járadékaira jogosult személy is, aki bár jogosult volt a felsorolt ellátások valamelyikére, azonban abban ténylegesen – a folyósítás szüneteltetése miatt – nem részesült.

A 29. §-hoz

A Javaslat a rehabilitációs ellátásra való jogosultság időtartamát a komplex minősítés időbeli hatályához igazítja annak érdekében, hogy a rehabilitációs ellátás különböző elemei, így a pénzbeli ellátás és a rehabilitációs szolgáltatások időtartama ne csússzon el egymástól. A rehabilitációs ellátáshoz kapcsolódó szolgáltatás visszamenőleges igénybe vétele fogalmilag kizárt, a rehabilitációs ellátást tehát főszabály szerint az eljárást lezáró döntést követő naptól kell megállapítani, kivéve abban az esetben, ha az ügyfél már rendelkezik komplex minősítéssel, és az eljárás folyamán ismételt minősítésre nem kerül sor. Ez esetben továbbra is a kérelem benyújtásának időpontjára visszamenőlegesen kell megállapítani az ellátást.

A hatályos jogszabályok szerint, ha az ügyfél a rehabilitációs tervben foglalt kötelezettségeinek neki felróható okból nem tesz eleget, a rehabilitációs hatóságok rendelkezésére álló egyetlen törvényes eszköz az ellátás megszüntetése. A módosítás értelmében az együttműködési kötelezettség megszegése esetén első alkalommal a rehabilitációs ellátás nem megszüntetésre, hanem 3 hónapra felfüggesztésre kerül. A megszüntetésről csak a kötelezettség ismételt megszegése esetén kell rendelkezni. A javasolt megoldással egy differenciáltabb, nagyobb visszatartó erőt jelentő, ugyanakkor a rehabilitációs ellátásban részesülőket az ellátásból nem azonnal kizáró szankciórendszer jön létre.

A 30. §-hoz

Az Mmtv. 8. § (2) bekezdésének értelmében a rehabilitációs ellátásban részesülőknek a rehabilitációs hatóság biztosítja a szolgáltatásokhoz, a közfoglalkoztatási lehetőségekhez való hozzáférést. Ennek érdekében a rehabilitációs hatóság szükség szerint megállapodást köthet a szolgáltatókkal. A módosítás előírja a szolgáltatásokat biztosító szervezetek akkreditációjának kötelezettségét, amely által egységes szolgáltatási színvonal biztosítható.

A 31. és 33. §-hoz

Annak érdekében, hogy a megváltozott munkaképességű személyek számára nyújtott ellátások minimum és maximum összegének értékállósága biztosítható legyen, a Javaslat ezen összegek vetítési alapját a 2012. évi minimálbér helyett fix összegben határozza meg, és előírja, hogy ez a vetítési alap (új megnevezése: alapösszeg) a nyugdíjemelés mértékével azonosan emelkedjen. A Javaslat szerint az alapösszeg 2016. évi mértéke a jelenlegi vetítési alapnak a 2016. évi nyugdíjemelés mértékével emelt összege, 94 500 Ft.

Jelenleg azok esetében, akiknek nincs az ellátás megállapításánál figyelembe vehető pénzbeli egészségbiztosítási járulékalapja, a minimálbér alapján történik az ellátási összeg megállapítása. Ennek az a következménye, hogy az ellátási összeg esetükben magasabb lehet, mint azok esetében, akik rendelkeznek járulékalappal, de az a minimálbér összegénél alacsonyabb. A módosítás ennek kiküszöbölésére előírja, hogy azok esetében, akik nem rendelkeznek a referencia-időszakban megfelelő járulékalappal, az ellátás összege a rá irányadó ellátási kategória minimumösszegével azonos.

A 32. §-hoz

A Javaslat egységesíti a rokkantsági ellátás és a rehabilitációs ellátás melletti keresőtevékenységre vonatkozó szabályokat. Jelenleg a rokkantsági ellátásban részesülők esetében keresetkorlát, míg a rehabilitációs ellátásban részesülők vonatkozásában időkorlát érvényesül. A rokkantsági ellátást meg kell szüntetni, ha az ellátott keresőtevékenységet folytat, és jövedelme három egymást követő hónapon keresztül meghaladja a minimálbér 150%-át. A rehabilitációs pénzbeli ellátás mellett jelenleg legfeljebb heti 20 órában lehet keresőtevékenységet folytatni, ennél magasabb óraszámú folytatott keresőtevékenység esetén az ellátás folyósítását szüneteltetni kell. Figyelemmel arra, hogy a rehabilitációs ellátás célja a nyílt munkaerő-piaci integráció támogatása, amelyet a jelenlegi munkavégzési korlát nem szolgál megfelelően, a módosítás értelmében a rehabilitációs ellátás melletti munkavégzésre is a rokkantsági ellátásra vonatkozó keresetkorlát érvényesül majd. Tehát a rehabilitációs ellátást akkor kell megszüntetni, ha az ellátásban részesülő személy keresőtevékenységet folytat, és jövedelme 3 egymást követő hónapon keresztül meghaladja a minimálbér 150%-át. A rokkantsági ellátásnál alkalmazott szabályhoz hasonlóan minimálbér alatt a biztosított egyéni és társas vállalkozó esetén a garantált bérminimumot kell érteni.

A 34. §-hoz

A hatályos rendelkezések gyakorlatilag korlátozás nélkül lehetővé teszik az ügyfelek számára a kérelem benyújtását, függetlenül attól, hogy részesülnek-e megváltozott munkaképességű

személyek ellátásában vagy sem. Az ellátásra egészségi állapotuk miatt nem jogosult személyek esetében az Mmtv. már jelenleg is biztosítja, hogy csak abban az esetben kell újabb hatósági eljárást lefolytatni 12 hónapon belül, ha az ügyfél iratokkal valószínűsíti, hogy állapotában tartós rosszabbodás következett be. A módosítás ezt a korlátot kiterjeszti a megállapító döntéseket követően benyújtott kérelmekre is. A Javaslat ezen túlmenően tisztázza, hogy az ellátás megállapítását követő 12 hónapon túl benyújtott kérelmeket nem új igényként, hanem állapotváltozás bejelentéseként kell kezelni.

A jogalkalmazói gyakorlatban előfordul, hogy a rehabilitációs hatóságoknak a tényállás tisztázása érdekében a foglalkoztatót, felszámolót, végelszámolót, vagy az egykorú iratokat őrző személyt vagy szervezetet kellene megkeresniük, azonban jelenleg az Mmtv. erre nem biztosít lehetőséget. A módosítás ezt a hiányosságot pótolja.

A 35. §-hoz

Az Mmtv. hatályos szabályai alapján a kérelem benyújtásakor már meglévő komplex minősítés időbeli hatálya alatt nem kell ismételt minősítést végezni. Ugyanakkor az Mmtv. alapján az ügyfél kérheti a komplex minősítés során megállapított körülményekre vonatkozó felülvizsgálatot. A módosítás e két szabályt összhangba hozva világossá teszi, hogy főszabályként a komplex minősítés időbeli hatálya alatt nem kell ismételt minősítést végezni, azonban, ha az ügyfél kéri, akkor a minősítést – az Mmtv.-ben meghatározott feltételek fennállása esetén – el kell végezni. Az Mmtv. 15. § (3) bekezdését a 14. § (1) bekezdésével együtt kell értelmezni. Az ügyfél ismételt komplex minősítés kérésére vonatkozó jogát ugyanis korlátozza az Mmtv. 14. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés, amely szerint az ellátásra való jogosultságot megállapító, vagy az egészségi állapotra tekintettel hozott elutasító döntés jogerőre emelkedését követő 12 hónapon belül előterjesztett újabb kérelmet csak akkor kell elbírálni, ha a rendelkezésre álló egészségügyi dokumentáció alapján megállapítható, hogy a kérelmező egészségi állapotában a korábbi döntésben még figyelembe nem vett tartós változás következett be.

A 36. §-hoz

A Javaslat meghatározza a komplex minősítés időbeli hatályát, és ezen időtartamhoz igazítja a pénzbeli ellátásra, valamint a minősítéshez kapcsolódó rehabilitációs szolgáltatásra, a foglalkoztatás támogatására, vagy egyéb foglalkoztatási kedvezményekre (pl. rehabilitációs kártya) való jogosultságot is. A módosításra azért van szükség, mert jelenleg a megváltozott munkaképességhez kapcsolódó különféle ellátások, kedvezmények jogosultsági időtartama elcsúszik egymástól, amely a gyakorlatban kezelhetetlen és követhetetlen mind az ügyfelek, mind a foglalkoztatók számára.

A komplex minősítés időbeli hatályának kezdete egységesen azon közigazgatási hatósági eljárást lezáró érdemi döntést követő nap, amely során a komplex minősítést elvégezték. Az időbeli hatály vége attól függően differenciált, hogy a minősítésben részt vett személy részére rehabilitációs időtartamot kell-e meghatározni, a felülvizsgálatáról kell-e rendelkezni, illetve, ha felülvizsgálatáról kell rendelkezni, akkor kerül-e számára rokkantsági ellátás megállapításra. Amennyiben a komplex minősítés időbeli hatálya alatt új minősítést végeznek, akkor a korábbi minősítés az ismételt komplex minősítés alapján hozott döntés keltéig tart. Ezt követő naptól ugyanis az új minősítés lesz a hatályos.

A 37. §-hoz

A rehabilitációs ellátás melletti keresőtevékenységhez kapcsolódó időkorlát keresetkorláttá történő átalakításával összefüggésben az ellátásban részesülő személy együttműködési és értesítési kötelezettségei is értelemszerűen változnak. Az esetleges túlfizetések elkerülése végett a bejelentési kötelezettségek határideje – a rokkantsági és a rehabilitációs ellátásban részesülőkre vonatkozóan egységesen – 15 nappól 10 napra csökken.

Mind a rokkantsági, mind a rehabilitációs ellátás esetében szükséges a keresőtevékenységkorlát meghaladására vonatkozó bejelentéssel egyidejűleg a jövedelmek igazolása is, annak érdekében, hogy a megszüntetési ok fennállását a rehabilitációs hatóság meg tudja állapítani.

A 38. §-hoz

A Javaslat értelmében, ha az ellátásban részesülő felülvizsgálata során más minősítési kategória kerül meghatározásra, mint ami alapján ellátását a felülvizsgálataig kapta, az ellátást az arról szóló döntést követő nappal kell megállapítani, mely időpont megegyezik a komplex minősítés időbeli hatályának kezdő időpontjával.

Az ellátás összegének meghatározásakor havi átlagjövedelemként a korábban figyelembe vett havi átlagjövedelem évente bekövetkezett fogyasztói árnövekedés felülvizsgálati döntés időpontjában érvényes mértékével növelt összegét kell figyelembe venni. Az ellátásban részesülők szociális biztonságának erősítése érdekében, garanciális szabályként kerül beépítésre az a rendelkezés, mely szerint a felülvizsgálat során megállapított összeg – állapotjavulás kivételével – nem lehet kevesebb, mint a felülvizsgálatot megelőző hónapra járó ellátás összege.

Amennyiben állapotjavulás esetén az ellátási összeg csökken, úgy a csökkentést csak a döntést követő második hónap első napjától kell végrehajtani.

A 39. §-hoz

A Javaslat alapján – egyéb társadalombiztosítási tárgyú hatályos jogszabályokhoz hasonlóan – az Mmtv. kiegészül egy olyan szabályozással, mely lehetővé teszi, hogy a rehabilitációs hatóság a döntés közlésétől számított öt éven belül módosíthassa vagy visszavonhassa a döntését, ha a döntés jogerőre emelkedését követően tudomására jutott tények, adatok alapján megállapítja, hogy döntése jogszabályt sért. Ha a módosítás vagy visszavonás jóhiszeműen szerzett jogot sért, úgy az elrendelő határozat keltét követő hónap első napjától, ellenkező esetben a módosított vagy visszavont döntés keltének időpontjára visszamenőlegesen rendeli el azt. Az ügyfél javára a nem jogszabálysértő döntés az ügyfél kérelmére 3 éven belül, hivatalból 5 éven belül módosíthatóvá válik azzal, hogy a magasabb összegű ellátás visszamenőleg legfeljebb hat hónapra jár.

A 40. és 41. §-hoz

Az Mmtv. 20. §-a – a rokkantsági és rehabilitációs ellátások visszafizetésére, megtérítésére, a követelés érvényesítésére, a méltányossági jogkör gyakorlására, továbbá az ellátások késedelmes kifizetésére vonatkozóan – utaló szabályt tartalmaz a kötelező egészségbiztosítás

ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) VIII. fejezetének rendelkezéseire. Indokolt az utaló szabályok kiegészítése az Ebtv. VII. fejezetében található 61. § (7) bekezdésére való hivatkozással, amely a kérelmek jogszabálysértő módon történő elutasítása és az alacsonyabb összegű ellátás-megállapítás esetére irányadó rendelkezéseket tartalmazza. Ha a rehabilitációs hatóság saját hatáskörben vagy a másodfokú hatóság jogorvoslati eljárás keretében történt felülvizsgálata során megállapítást nyer, hogy a kérelem jogszabálysértő módon került elutasításra, vagy az ellátás alacsonyabb összegben került megállapításra, az ügyfelet megilleti a jogszabálysértés felfedezésétől visszafelé számított öt éven belül járó összeg és az utána járó, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvényben meghatározott késedelmi pótlék.

A szociális biztonsági tárgyú egyezményben részes államból ellátásban részesülőkre vonatkozóan is indokolt kiterjeszteni azt a rendelkezést, amely a jogosult más EGT-államból párhuzamos ellátásban való részesülése esetére tartalmaz a jogalap nélkül felvett ellátás visszakövetelésére vonatkozó szabályokat. A módosítás értelmében a kilencven napon túl kifizetett jogalap nélküli ellátás felróhatóságra tekintet nélkül visszakövetelhető, ha jogosulatlan felvételre azért került sor, mert az ellátott EGT-államból, vagy szociális biztonsági tárgyú nemzetközi egyezményben részes államból ugyanazon időszakra azonos típusú ellátásban részesült.

A módosítás kimondja továbbá, hogy a jogalap nélkül felvett ellátás megtérítése tekintetében gyakorolt, méltányossági jogkörben hozott döntés ellen fellebbezésnek nincsen helye.

Az Mmtv. jelenleg nem tartalmaz rendelkezést arra az esetre, ha jogalap nélkül felvett ellátás visszafizetése kapcsán méltányosságból engedélyezett részletfizetési kötelezettségét az ügyfél nem teljesíti. A módosítás értelmében a jogalap nélkül kifizetett ellátás ilyen esetben egy összegben válik esedékessé.

A 42. §-hoz

A Javaslat kibővíti a rehabilitációs hatóság által a rehabilitációs szolgáltatások biztosítása céljából vezetett nyilvántartás adattartalmát, megjelenik az akkreditált szolgáltatókra vonatkozó adatok rögzítésének kötelezettsége is. A nyilvántartás tartalmazza majd a rehabilitációs szolgáltatást nyújtó szervezet nevét, székhelyét, telephelyét, gazdálkodási formáját, adószámát, az általa nyújtott szolgáltatások körét és az elérhetőségét. Így a megváltozott munkaképességű, illetve fogyatékos személyeknek lehetősége lesz arra, hogy a nyilvántartás alapján kiválasszák a számukra leginkább megfelelő szolgáltatást nyújtó szervezetet.

A 43. §-hoz

A Javaslat a jogértelmezés egységessége érdekében meghatározza a rehabilitációs hozzájárulás fizetése szempontjából megváltozott munkaképességű személynek minősülők körét, egyértelművé téve, hogy a komplex minősítésen részt vett személyek közül azok tekinthetők a rehabilitációs hozzájárulás fizetése szempontjából megváltozott munkaképességűnek, akiknek egészségi állapota a komplex minősítés alapján 60 százalékos vagy kisebb mértékű. A megváltozott munkaképességű személyek ellátásaira való jogosultság egyéb feltételeit (jogszerző idő megléte, a kereső tevékenység hiánya, valamint a rendszeres

pénzellátásban való részesülés tilalma) ennek a szakasznak az alkalmazásában nem kell vizsgálni.

A 44. §-hoz

Az Mmtv. 25. §-ának módosítása megteremti annak a lehetőségét, hogy az akkreditált munkáltatók részére a munkahelyek rehabilitációs célú átalakítása és a bér- és költségtámogatás mellett a megváltozott munkaképességű munkavállalók képzése is támogatható legyen. A képzés a komplex rehabilitáció rendszerén belül alkalmazott eszköz, mely a védett foglalkoztatás keretei között az egyén kompetenciáit hivatott javítani, amivel javulnak a munkaerő-piaci elhelyezkedési, s így a sikeres rehabilitáció, illetve a tranzitálás esélyei is.

Az akkreditált munkáltatók részére nyújtott támogatások célcsoportja kiegészül továbbá a vakok személyi járadékában részesülő személyekkel.

A 45. §-hoz

A Javaslat – a megváltozott munkaképességű személyek ellátásai iránti kérelemhez hasonlóan – a komplex minősítés elvégzésére, és az annak eredményéről szóló hatósági bizonyítvány kiállítására irányuló kérelem alsó életkori határát is 15 éves korban határozza meg. A hatósági bizonyítvány célja, hogy a megváltozott munkaképességű munkavállalókkal kapcsolatos foglalkoztatási kedvezmények, támogatások igénybe vétele céljából igazolja a megváltozott munkaképesség tényét. Az életkori határ arra figyelemmel került meghatározásra, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény alapján keresőtevékenységet főszabály szerint 16 éves kortól, bizonyos esetekben 15 éves kortól lehet folytatni. A módosítás meghatározza a hatósági bizonyítvány időbeli hatályát is: az a komplex minősítés időbeli hatályával egyezik meg.

A 46. §-hoz

A Javaslat az Mmtv. módosításából következő felhatalmazó rendelkezéseket tartalmazza. A foglalkozási rehabilitációs szolgáltatások akkor lehetnek eredményesek, ha egységes a szolgáltatások minősége. Ennek érdekében szükségessé vált a foglalkozási rehabilitációs szolgáltatást nyújtók akkreditációjának szabályozása, a szolgáltatás nyújtás személyi és tárgyi feltételeinek meghatározása, továbbá a nyilvántartásba vett szolgáltatók ellenőrzése. A törvényjavaslat ennek szabályozási lehetőségét teremti meg.

A rehabilitációs és rokkantsági ellátások legkisebb és legnagyobb összegének vetítési alapjaként a Javaslat bevezeti az alapösszeg fogalmát, és meghatározza annak 2016. évi mértékét. A továbbiakban az alapösszeg az évenkénti rendszeres nyugdíjmelés mértékével emelkedik, a konkrét összeg kormányrendeletben kerül meghatározásra.

A módosítás megteremti annak a lehetőségét, hogy az akkreditált munkáltatók részére a munkahelyek rehabilitációs célú átalakítása és a bér- és költségtámogatás mellett a megváltozott munkaképességű munkavállalók képzése is támogatható legyen. A képzési támogatás részletszabályainak meghatározására a Kormány kap felhatalmazást.

A 47. §-hoz

Azoknál, akiknél a 2011. december 31-én folyósított ellátást rehabilitációs ellátásként kellett továbbfolyósítani, a felülvizsgálatot követő ellátás-megállapítás szabályait a Javaslat az általános felülvizsgálati szabályokhoz igazítja. A felülvizsgálatot követően járó ellátást az erről szóló döntést követő naptól kell megállapítani, de ha az összeg csökken, akkor a csökkentést csak a döntést követő második hónap első napjától kell végrehajtani.

A 48. §-hoz

Azon megváltozott munkaképességű személyek, akik részére 2011. december 31-én folyósított ellátásuk első felülvizsgálatát követően rehabilitációs ellátás kerül megállapításra, a közfoglalkoztatási bér 40 %-ában vagy 80%-ában meghatározott összegű ellátásban részesülnek. A következő felülvizsgálatkor problémát jelent, hogy ezekben az esetekben az újabb felülvizsgálatot követően járó összeget miként kell meghatározni, mivel az ellátási összeg alapja a „korábban alapul vett havi átlagjövedelem” lenne, amely azonban ilyen esetekben nincs. A módosítás alapján ezekben az esetekben „korábban alapul vett havi átlagjövedelemként” a minimálbért kell figyelembe venni.

A 49. §-hoz

A Javaslat alapján rendezésre kerül, hogy a 2011. december 31-én folyósított ellátásuk továbbfolyósításával ellátásban részesülő, a felülvizsgálat alól az életkoruk miatt mentesülő személyek esetében milyen szabályokat kell alkalmazni, ha felülvizsgálatukra később kérelmükre, állapotváltozás miatt, vagy rendkívüli felülvizsgálatra okot adó körülmény miatt, mégis sor kerül. Ilyen esetben a felülvizsgálatot követően járó ellátás megállapítására, a folyósítandó ellátás összegének meghatározására a 2011. december 31-én folyósított ellátásban részesülők első felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

A Javaslat egyértelművé teszi továbbá, hogy az Mmtv. 38/C. §-ának alkalmazásával rokkantsági ellátásban részesülő személyekre az Mmtv.-ben egységesen érvényesülő keresőtevékenység-korlát vonatkozik, tehát az ellátásukat akkor kell megszüntetni, ha a jövedelmük három egymást követő hónapon keresztül meghaladja a minimálbér 150%-át. A módosítás átmeneti rendelkezést tartalmaz a keresőtevékenység-korlátra vonatkozóan, kimondva, hogy a megszüntetési ok megállapításánál a 2016. április 30-át követően szerzett jövedelmet lehet figyelembe venni.

Az 50. §-hoz

Az 50. § átmeneti rendelkezéseket tartalmaz. Az Mmtv. 1. § (2) bekezdésének 4. pontját érintő módosítás pontosítja a keresőtevékenység fogalmát, egyértelművé téve, hogy a vállalkozók a biztosításuk időtartama alatt minősülnek keresőtevékenységet folytatóknak. A módosításból következően azok az egyéni vállalkozók, akiknek vállalkozói jogviszonya szünetel, nem minősülnek keresőtevékenységet folytatóknak. Az átmeneti rendelkezés értelmében a módosítást a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

Az Mmtv. 10. § (2) bekezdését érintő módosítás egységesíti a rokkantsági és a rehabilitációs ellátásra vonatkozó keresőtevékenység-korlátot. A korábbiakban a rehabilitációs ellátást szüneteltetni kellett, ha az ellátásban részesülő személy munkaideje meghaladta a heti 20 órát. A módosítás értelmében a szüneteltetés jogintézménye megszűnik, a rehabilitációs ellátást keresőtevékenység folytatása esetén meg kell szüntetni, ha a jövedelem három egymást követő hónapon keresztül meghaladja a minimálbér 150%-át. A kapcsolódó átmeneti szabályok értelmében a 2016. április 30-án a keresőtevékenységre vagy közfoglalkoztatásra tekintettel szünetelő rehabilitációs pénzbeli ellátásokat 2016. május 1-jétől tovább kell folyósítani. Ezekben az esetekben, ha a szünetelés időtartamára rehabilitációs pénzbeli ellátás került folyósításra, úgy az Mmtv. 2016. április 30-án hatályos 7. § (4a) bekezdését még alkalmazni kell, tehát a szüneteltetés időtartamára folyósított rehabilitációs pénzbeli ellátást az ok bekövetkezéséről való tudomásszerzést követő hónaptól járó ellátásból le kell vonni, vagy azt a rehabilitációs ellátás megszüntetése esetén vissza kell követelni. A levonás legfeljebb a rehabilitációs pénzbeli ellátás 50%-áig terjedhet. Az átmeneti rendelkezések kimondják továbbá, hogy a rehabilitációs ellátás melletti keresőtevékenység-korlátra vonatkozó új megszüntetési szabály alkalmazásánál a 2016. április 30-át követően szerzett jövedelmeket kell figyelembe venni.

Az Mmtv. 9. és 12. §-át érintő módosítás a rokkantsági és rehabilitációs ellátások minimum és maximum összegét az újonnan bevezetett alapösszeg meghatározott arányában határozza meg. Az alapösszeg mértéke 2016. évben 94 500 Ft. Az átmeneti rendelkezés kimondja, hogy az új rendelkezéseket az új ügyekben, tehát a megváltozott munkaképességű személyek ellátásainak megállapítása vagy felülvizsgálata iránt 2016. április 30-át követően indult ügyekben kell alkalmazni.

Az Mmtv. 20. §-át érintő módosítás pontosítja a rehabilitációs pénzbeli ellátás és rokkantsági ellátás jogosulatlan felvétele esetén követendő, továbbá a kérelem jogszabálysértő elutasításának vagy alacsonyabb összegű ellátás megállapításának jogkövetkezményeire vonatkozó szabályokat. Az e módosításhoz kapcsolódó átmeneti rendelkezés értelmében az új szabályokat a 2016. április 30-át követően indult ügyekben kell alkalmazni.

Az 51. §-hoz

A rendelkezés szövegcsere módosításokat tartalmaz. A komplex minősítés időbeli hatályával és a rehabilitációs ellátásra való jogosultság időtartamával összefüggő módosítások értelmében a rehabilitációs ellátásra való jogosultság kezdő időpontja – főszabály szerint – a döntés keltét követő nap lesz. Ezzel összefüggésben a jövedelemszámításnál figyelembe vett időszakot a jogosultság kezdő időpontja helyett a kérelem benyújtásához viszonyítottan indokolt meghatározni, figyelemmel arra, hogy a hatósági eljárás során a jogosultság kezdő időpontja nem minden esetben lesz előre meghatározható.

Az Mmtv. jelenleg nem tartalmaz alsó életkori határt a kérelem benyújtására. Figyelemmel arra, hogy a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény alapján keresőtevékenységet főszabály szerint 16 éves kortól, bizonyos esetekben 15 éves kortól lehet folytatni, a megváltozott munkaképességű személyek ellátásaira való jogosultság megszerzéséhez pedig előzetes biztosítási idő szükséges, az életkori határt 15 évben javasolt meghatározni.

A rehabilitációs tervben foglalt kötelezettségeit neki felróható okból megszegő személy esetében első alkalommal a rehabilitációs ellátás nem megszüntetésre, hanem 3 hónapra felfüggesztésre kerül. A megszüntetésről csak a kötelezettség ismételt megszegése esetén kell rendelkezni.

A keresőtevékenység folytatása miatti ellátás-megszüntetésre akkor kerül sor, ha a jogosult jövedelme három egymást követő hónapon keresztül meghaladja a minimálbér 150%-át. A módosítás tisztázza, hogy ilyen esetben az ellátást a negyedik hónap első napjával kell megszüntetni.

A rehabilitációs ellátáshoz hasonlóan a rokkantsági ellátásban részesülő személy jogosultsági feltételeket érintő változásokra, állapotváltozásra, keresőtevékenység-korlátot meghaladó keresőtevékenységére vonatkozó bejelentési kötelezettsége is tíz napban kerül meghatározásra a korábbi tizenöt nap helyett.

A módosítás kiegészíti továbbá a rendkívüli felülvizsgálatokra vonatkozó szabályokat azzal az esettel, amikor a komplex minősítés lefolytatását követően merül fel olyan körülmény, amely valószínűsíti, hogy a korábbi komplex minősítés során megállapított körülmény már nem áll fenn.

A komplex foglalkozási rehabilitációs rendszer egyik meghatározó eleme a humánfejlesztés, míg a támogatási prioritások között helyet kapnak a fogyatékos, illetve megváltozott munkaképességű emberek képzését, továbbképzését biztosító külső vagy belső oktatási formák. Az aktív, tevékeny foglalkozási rehabilitációt szolgáló képzés középpontjában az áll, hogy a megváltozott munkaképességű ember egyenlő eséllyel vehessen részt a képzési folyamatban. Ennek alapja a kompetencia alapú képzés, ami személyenként eltérő és az egyéni rehabilitációs tervben kell meghatározni. Minden munkavállalónak szüksége van folyamatos képzésre, ami a fogyatékos emberek esetében – figyelemmel korlátaikra, hátrányaikra – hatványozottan érvényes.

Azon személyek, akik részére 2011. december 31-én folyósított ellátásuk első felülvizsgálatát követően rehabilitációs ellátást kell megállapítani, az első komplex minősítésüket követően a közfoglalkoztatási bér 40 %-ában vagy 80%-ában meghatározott összegű ellátásban részesülnek. A módosítás egyértelművé teszi, hogy a közfoglalkoztatási bér alatt a döntés időpontjában érvényes közfoglalkoztatási bért kell érteni.

Az 52. §-hoz

Jelenleg azon ellátottak esetében, akiknek nincs az ellátás megállapításánál figyelembe vehető, a pénzbeli egészségbiztosítási járulék alapját képező jövedelme, a minimálbér alapján történik az ellátási összeg megállapítása. Ennek az a következménye, hogy az ellátási összeg esetükben magasabb lehet, mint azok esetében, akik rendelkeznek járulékalappal, de az a minimálbér összegénél alacsonyabb. A módosítás ennek kiküszöbölésére előírja, hogy azok esetében, akik nem rendelkeznek a referencia-időszakban megfelelő járulékalappal, az ellátás összege a rá irányadó ellátási kategória minimumösszegével azonos.

Az 53. §-hoz

A szociális ágazathoz tartozó továbbképzések a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény (Fktv.) 1. § (5) bekezdésének k) pontja alapján kivételt képeznek a törvény hatálya alól, így azok szabályozása a szociális ágazathoz tartozó jogszabályokban valósul meg. Az Fktv. hivatkozott rendelkezése jelenleg nem tartalmazza a jelnyelvi tolmácsok továbbképzéséről szóló miniszteri rendelet szerinti képzésekre utalást. Tekintettel arra, hogy a szociális ágazathoz tartozó továbbképzésről van szó, az egységes, átlátható szabályozás és

gyakorlat kialakítása abban az esetben biztosítható, ha a jelnyelvi tolmácsok továbbképzései – a többi szociális továbbképzéshez hasonlóan – szintén kikerülnek az Fktv. hatálya alól.

Az 54. és 55. §-hoz

Az Szt. módosítása értelmében a pénzforgalmi szolgáltatónál kezelt összeg vagyonnak fog minősülni. A vagyonvizsgálat elvégzéséhez szükséges a pénzforgalmi szolgáltatóktól való adatkérés lehetőségének megteremtése.

Az 56. §-hoz

Az 56. § a hatályba léptető rendelkezést tartalmazza.